முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர்

திரு. ஆர்.வி. நூற்றாண்டுவிழா மலர்

A Tribute to Shri. R.V.

Shri. R. Venkataraman

Former President of India

(04-12-1910 - 27-01-2009)

டாக்டர் சௌந்தரம் அறக்கட்டளை, காந்திகிராமம்

திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா சிறக்க எங்களது வாழ்த்துக்கள்!

லெட்சுமி சேவா சங்கம்

ISO 9001 : 2008 & SFURTI - KVIC Certified GMP Pharamcy

சித்தா மற்றும் ஆயுர்வேத மருந்து உற்பத்தியாளர்கள்

காந்திகிராமம் – 624 302

திண்டுக்கல் மாவட்டம், தமிழ்நாடு

Phone : 0451 - 2452308 / Fax : 0451 - 2453277

Health in Trusted Hands

GANDHIGRAM TAMILNADU

ஆரோக்கியம் நம்பகமான கைகளில்

லெட்சுமி சேவா சங்கம் டாக்டர் T.S. சௌந்தரம் அவர்களின்
தொலைநோக்கு பார்வையில் கீழ்க்கண்டவாறு செயல்படுகிறது

தரமான பாரம்பரிய மருந்துகளை தயாரிப்பது மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவ முறையின் முக்கியத்துவத்தைப் பரப்புவது

கிராமப்புற மக்களுக்கு, குறிப்பாகப் பெண்கள் மற்றும் மாற்றுத்திறன் உடையவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது

இடைத்தரகர்களை ஒழித்து பாரம்பரியமாய் மருந்துச் செடிகளை சேகரிப்பவர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நேரடியாக கொள்முதல் செய்வது.

லெட்சுமி சேவா சங்கத்தின் புகழ் பெற்ற சித்தா, ஆயுர்வேதா மருந்துகள்

பெண்களுக்காக	குடும்பத்திற்காக	குழந்தைகளுக்காக
சதாவரி லேகியம்	ஆயுர்வேத பற்பொடி	ஓமத் தீநீர்
குமரி லேகியம்	ஆயுர்வேத குளியல் பொடி	உரை மாத்திரை
சுகுமார ரசாயனம்	ஓமத் தீநீர்	கூஷ்மாண்ட் லேகியம்
அசோகாதி வடி மாத்திரை	நீர்க்கோர்வை மாத்திரை	ஜிஞ்சர் லெமன் சிரப்
புஷ்யானுக சூர்ணம்	ஜிஞ்சர் லெமன் சிரப்	கபசுர குடிநீர் சூரணம்

மூட்டு வலி	தோல்	சக்தியை அதிகரிக்க
அமுக்கரா சூர்ணம்	பரங்கிப்பட்டை சூரணம்	மதனகாமேஸ்வர லேகியம்
குன்றிப் பத்து	ஆயுர்வேத குளியல் பொடி	அஸ்வகந்தாதி லேகியம்
வாதசஞ்சிவி தைலம்	தூர்வாதி தைலம்	ச்யவனப்பிராச லேகியம்
பிண்ட தைலம்	மத்தன் தைலம்	தேற்றான் கொட்டை லேகியம்
மயன தைலம்	சிந்தூராதி லேபம்	நரசிம்ம லேகியம்

மத்திய அரசின் கதர் மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் ஆணைத்தின் சித்தா மற்றும் ஆயுர்வேதா
திரள் (ஸ்பூர்த்தி) திட்டத்தை செயல்படுத்தும் தேசிய விருது பெற்ற நிறுவனம்

திரு. ஆர்.வி. நூற்றாண்டுவிழா மலர்
(03-12-2011)
A Tribute to Shri. R.V.

திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்
முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர்
(04-12-1910 - 27-01-2009)

வெளியீடு:

டாக்டர் சௌந்தரம் அறக்கட்டளை

காந்திகிராமம் - 624 302
திண்டுக்கல் மாவட்டம், தமிழ்நாடு
தொலைபேசி / தொலை நகல் : 0451 - 2453347
மின்னஞ்சல் : drsoundramtrust@gmail.com

எங்கள் உரை

உண்மை, உழைப்பு, நேர்மை, தொண்டு ஆகியவைகளுக்கு இலக்கணமாய்த் திகழ்ந்த மாமனிதர் திரு. ஆர். வி. அய்யா அவர்களின் நூற்றாண்டு நிறைவு விழா மலருக்குழு உறுப்பினர்களாக எங்களை நியமித்த காந்திகிராம அறக்கட்டளைக்கு எங்களின் அன்பான நன்றி! சவால்கள் நிறைந்த இப்பொறுப்பை மிகக் கவனத்துடன் கையாண்டு எங்களால் இயன்றளவு இம்மலரைச் சிறப்பாகவும் உரிய நேரத்திலும் மலரச் செய்வதில் முழு ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுத்தியுள்ளோம்.

திரு. ஆர்.வி. அய்யா அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள், காந்திகிராமத்தின் பல்வேறு நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் அலுவலர்கள், பணியாளர்கள், பணி ஓய்வு பெற்றவர்கள் ஆகியோரின் பசுமையான நினைவுகளையும் உணர்வுகளையும் இம்மலரில் பதிவுசெய்துள்ளோம்.

இம்மலருக்கு அருமையான ஒரு முன்னுரையையும், ஆர்.வி. அய்யா பற்றிய அழகான ஒரு குறிப்பையும் அளித்த காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் நிர்வாக அறங்காவலர் திரு. எம்.ஆர். ராஜகோபாலன் அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய வாழ்நாள் அறங்காவலர் டாக்டர் ர.கௌஸல்யாதேவி அவர்களுக்கும், திண்டுக்கல் பாராளுமன்றத் தொகுதி உறுப்பினரும் ஆர்.வி. அய்யாவின் அன்பிற்கும் அரவணைப்பிற்கும் உரியவருமான உயர்திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன் அவர்களுக்கும், பக்கபலமாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்து ஊக்கமளித்த அறக்கட்டளையின் செயலாளர் திரு. கே. சிவக்குமார் அவர்களுக்கும் இம்மலர் குழு நன்றியை உரித்தாக்குகிறது.

மலரும் நினைவுகளாய் தங்கள் எண்ணங்களை வண்ணங்களாய் வடித்துக்கொடுத்த சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகியும், ஆர். வி. அய்யாவின் மனங்கவர்ந்தவருமான சின்னாளபட்டி வள்ளல் உயர்திரு.L.K.B. லகுமையா, காந்தியவாதியும் திரு. ஆர்.வி. நூற்றாண்டு விழாக்குழுத் தலைவருமான திரு. மா.பா. குருசாமி, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருமதி A.S.பொன்னம்மாள், சமூக சேவகி திருமதி சரோஜினி வரதப்பன் மற்றும் ஆர்.வி. அவர்களின் பேரன் திரு. சித்தார்த் ராமச்சந்திரன் ஆகியோருக்கு மலர்க்குழு நெஞ்சார்ந்த நன்றியைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறது.

இந்த நூற்றாண்டு மலர் வண்ணமயமாய் ஜொலிக்க, அட்டைப் பக்கங்களில் வண்ண விளம்பரங்கள் வெளியிட மனமுவந்து நிதியுதவியளித்த சகோதர நிறுவனங்கள், காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராம கதர் அறக்கட்டளை மற்றும் லெட்சுமி சேவா சங்கம் ஆகிய நிறுவனங்களுக்கு மலர்க்குழுவின் மனம்நிறைந்த நன்றி. அத்தோடு எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க விளம்பரங்கள் கொடுத்து உதவிய அனைத்துக் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும், வியாபார நிறுவனங்களுக்கும் வணக்கத்தையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இம்மலரை வெளியிடுவதற்கு, எங்களது வேண்டுகோளை ஏற்று இங்கு வருகைதந்து வெளியிட்ட ஆர்.வி. அய்யா அவர்களின் மூத்த மகள் திருமதி பத்மா வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கு எங்களது மகிழ்ச்சி நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

காந்திகிராமத்தின் நிறுவனர் பெயரால் இயங்கிவரும் டாக்டர் சௌந்தரம் அறக்கட்டளை இம்மலரை வெளியிட முன்வந்தது பெருமைக்குரியது. ஒளியச்சு, வடிவமைப்பு செய்து அழகுற அச்சிட்டுக் கொடுத்த டாக்டர் சௌந்தரம் அறக்கட்டளை அச்சகத்தாருக்கும் எங்களது பாராட்டுகளும் வாழ்த்துக்களும்.

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுரையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்" – குறள்

இவண்,

டாக்டர் G. பங்கஜம் – மலர்குழுத் தலைவர்

திரு. B. அருணாச்சலம் – உறுப்பினர்

திரு. K. ஜோசப் – உறுப்பினர்

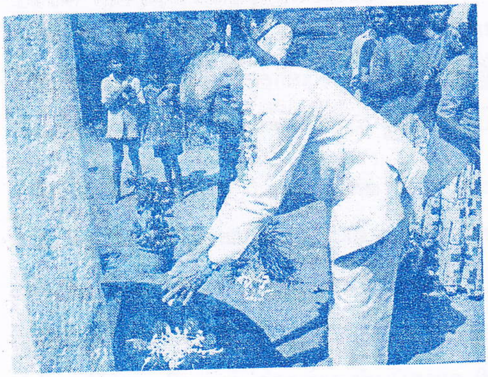

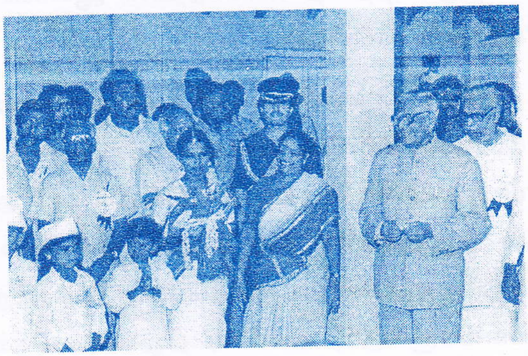

முன்னுரை

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ராஜமடம் என்னும் ஒரு சிற்றூரில் 1910–ஆம் ஆண்டு பிறந்து உலகளவில் பெயரும் புகழும் பெற்ற உயர்திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் 1987–ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் 25–ஆம் நாள் இந்தியாவின் எட்டாவது குடியரசுத் தலைவரானார். ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே காந்திகிராமத்தோடு, குறிப்பாக காந்திகிராம நிறுவனர் டாக்டர் சௌந்தரம் அம்மா அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

பொருளறிவியலில் முதுகலைப் பட்டதாரியான அவர், சட்டம் பயின்று சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும் உச்சநீதி மன்றத்திலும் பதிவு செய்து, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்காகப் பல சமயங்களில் ஊதியம் பெறாமலேயே வாதாடியவர்; சட்டம் பயின்ற காலத்தில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் சேர்ந்து வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்தி சிறை சென்ற தேசபக்தர்; 1949–ல் Labour law Journal என்ற பத்திரிக்கையை ஆரம்பித்த எழுத்தாளர்; பல்வேறு பன்னாட்டு தூதுக்குழுக்களுக்குத் தலைவராகவும் பல உச்சி மாநாடுகளுக்கு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய தனிப்பெரும் தலைவர்; கர்மவீரர் காமராஜர் மந்திரி சபையில் தொழிற்துறை அமைச்சராகவும் மத்திய அரசில் திட்டக்குழு தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்; திருமதி இந்திராகாந்தி அமைச்சரவையில் நிதி மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர்; அதனைத் தொடர்ந்து துணை ஜனாதிபதி, ஜனாதிபதி என உயர் பதவிகளை வகித்த தன்னிகரற்ற தகைமையாளர், கடந்த 2009–ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27–ஆம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இவ்வாறு பன்முகத் தலைவரான ஒருவர் காந்திகிராமத்தின் சிறந்த நண்பராகவும் ஆலோசகராகவும் இருந்து நம்மையெல்லாம் வழிநடத்தினார் என்பதை நினைவு கூறும் வகையில், அண்ணாரின் நூற்றாண்டு விழாவைக் காந்திகிராமத்தில் கொண்டாடுவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனடிப்படையில் கருத்தரங்குகளும் கிராம இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சிகளும் நடத்தப்பட்டன. அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவின் இறுதி நிகழ்வாக அன்னாரின் குடும்பத்தார்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் அவருடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்களின் எண்ணக் கிடக்கைகளை எழுத்துக்களாக்கி இந்நூற்றாண்டு விழா மலர் வெளியிடப்படுவதில் காந்திகிராம அறக்கட்டளை பெருமகிழ்ச்சிகொள்கிறது.

இம்மலருக்கு தங்களது படைப்புகளை அளித்த அனைத்து நல்ல உள்ளங்களுக்கும், குறுகிய காலத்தில் இதனை உருவாக்க உறுதுணையாக இருந்த நூற்றாண்டு விழா மலர்க் குழுவினருக்கும், குறிப்பாக மலர்க்குழுத் தலைவர் Dr. G. பங்கஜம் அவர்களுக்கும், இதனைச் சிறப்புற அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ள டாக்டர் சௌந்தரம் அறக்கட்டளைக்கும் எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

திரு. ஆர்.வி. யின் அரிய செயல்களும் பிறருக்கு முன்னுதாரணமாக விளங்கிய அவரது நற்பண்புகளும் இம்மலரைப் படிப்போரின் மனத்தில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது உறுதி.

அன்புடன்,

எம்.ஆர். ராஜகோபாலன்
நிர்வாக அறங்காவலர்

காந்திகிராம அறக்கட்டளை
11–11–2011

வாழ்த்துரை

திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் காந்திகிராம நிறுவனர் டாக்டர் டி.எஸ். சௌந்தரம் அவர்களுடைய நண்பர். காந்திகிராமம் தொடங்கியதிலிருந்து அம்மா அவர்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டியாகவும், சிறந்த நண்பராகவும் இருந்து காந்திகிராம வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளார். காந்திகிராமத்தை அறக்கட்டளையாக மாற்றுவதற்கான Trust Deed தயாரிக்கும்போது உறுதுணையாக இருந்து காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் முதல் மூன்று உறுப்பினர்களுள் ஒருவராக இருந்து உதவியுள்ளார். அதன் பின்னர் Patron ஆகவும் இருந்து காந்கிராமத்திற்கும் காந்திகிராமத்தில் பணியாற்றக்கூடிய அனைவருக்கும் சிறந்தமுறையில் வழிகாட்டியாக மட்டுமல்லாது பல்வேறு வகையில் அவர் கடைசி வரை உதவி புரிந்துள்ளார். காந்திகிராமத்தின் பல்வேறு செயல்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை கேட்டபோதெல்லாம் சிறந்த முறையில் எங்களை நடத்திச் சென்று, காந்திகிராமம் மேலும் மேலும் வளமும் நலமும் பெற மிகவும் உதவியுள்ளார்.

காந்திகிராமம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவினை 2010–ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்தது. அதன் நிறைவாக காந்திகிராமம் அவரது நூற்றாண்டு விழா மலரை வெளியிடுவதில் நாங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அவரது ஆன்மா எங்களை சிறந்த முறையில் வழிநடத்தும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு என்றும் உண்டு.

டாக்டர் **ஆர். கௌஸல்யாதேவி**
வாழ்நாள் அறங்காவலர்
காந்திகிராம அறக்கட்டளை

காந்திகிராமம்
03–11–2011

வாழ்த்துச் செய்தி

N.S.V. சித்தன்

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்

திண்டுக்கல் தொகுதி

நினைவில் வாழும் பெருந்தகை திருமிகு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தோன்றிற் புகழொடு தோன்றிய பண்பாளர். ஆர்.வி. என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்டவர், நினைக்கப்பட்டவர்.

பாரதப் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களால் அடையாளங்காட்டப்பட்டு மாநிலத் தொழில் அமைச்சராகத் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். தொழிற் பேட்டைகள் ஆரம்பிக்க, பல்லாயிரக்கணக்கான சிறு தொழில்கள் தொடங்குவதற்குத் துணையாக இருந்தவர், தமிழகச் சட்டப் பேரவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக, இந்தியத் திட்டக்குழுவின் உறுப்பினராக, மத்திய மாண்புமிகு அமைச்சராக குடியரசுத் துணைத் தலைவராக, இந்தியாவின் பெருமைக்குரிய குடியரசுத் தலைவராகத் திகழ்ந்த சான்றோராவார். வெண்கலக் குரலில் அவர் பேசியவற்றை சட்டமன்ற நாடாளுமன்றங்களிலே அருகிருந்து கேட்டு மகிழும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன் நான்.

பொது வாழ்வில் உள்ளவர்கள் எளிமை, நேர்மை, தூய்மை போன்ற பண்புகளை வளர்க்க வேண்டும் என்பனவற்றை என்போன்றவர்களுக்கு உணர்த்திய மாபெரும் தலைவர் அவர். தமிழக அரசின் பொது கணக்குக்குழுவின் தலைவராக 1980–82 ஆண்டுகளில் நான் பணியாற்றிய காலங்களில், இந்தியத் திருநாட்டின் குடியரசுத் துணைத் தலைவராக அவர் திகழ்ந்தபோது கங்கை காவிரி இணைப்பு குறித்து அவரிடம் நான் கற்றவை, பெற்றவை அரியவை.

பாரதத்தாயின் தவப்புதல்வர் திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் காந்திகிராமத்தோடு பல்லாண்டு தொடர்புள்ளவர். அதன் வளர்ச்சிக்கும் புகழுக்கும் உறுதுணையாக விளங்கிய அவர் என்றும் போற்றப்படுவார். பொது வாழ்க்கைக்கு இலக்கணமாக இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர்: பதவிகளுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர்.

வளர்க திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் புகழ்

மிக்க பெருமிதத்துடன்,

என்.எஸ்.வி. சித்தன்

முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

பிறந்த நாள்	: 1910–ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 4–ஆம் நாள்.
பிறந்த இடம்	: ராஜமடம், தஞ்சை மாவட்டம், தமிழ்நாடு
திருமணம்	: 1936
குடும்பம்	: மனைவி திருமதி ஜானகி, மூன்று மகள்கள் – பத்மா, விஜயா, லட்சுமி
கல்வி	: பள்ளிக் கல்வி – பட்டுக்கோட்டை
பட்ட, பட்ட மேற்படிப்பு	: சென்னை பல்கலைக்கழகம்
பட்டம்	: பொருளாதாரம்
சிறப்புப் பாடங்கள்	: வங்கியியல், பணம் மற்றும் பொது நிதி (Banking & Currency and Public Finance)
சட்டக் கல்வி	: சென்னை சட்டக் கல்லூரி
வழக்கறிஞராக பதிவு	: 1935–ல் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும், 1951–ஆம் ஆண்டு டில்லியில் உச்சநீதி மன்றத்திலும் வழக்கறிஞராகப் பதிவு செய்து கொண்டார். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் சிறந்த வழக்கறிஞராக, குழுவின் தலைவராக செயல்பட்டார். 1946–ல் மலேசியா, சிங்கப்பூர் வாழ் இந்தியர்களுக்காக வாதிடும் குழுவின் உறுப்பினராக அந்நாடுகளுக்கும் சென்று வந்தார். 1947–1950 சென்னை மாநில சட்ட கூட்டமைப்பின் செயலாளர் மற்றும் நிர்வாகக்குழு உறுப்பிரனராகச் செயல்பட்டார். தொழிலாளர் நலனுக்காக, தொழிலாளர் அமைப்புகளுக்காக கட்டணம் ஏதுமின்றி வாதிட்டார். அப்போதைய சட்ட அமைச்சர் திரு. வி.வி. கிரி அவர்களின் ஊக்குவிப்பால் "தொழிலாளர் சட்ட பத்திரிக்கை" ஒன்றைத் தொடங்கி நடத்தினார்.
பொது வாழ்க்கை	: 1950–ஆம் ஆண்டு தற்காலிக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு. நியூசிலாந்தில் நடந்த கூட்டு நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களின் கூட்டத்தில் பங்கேற்பு. 1952–1957 வரை தஞ்சாவூர் தொகுதியிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு. 1957–ல் திரு. காமராஜர் அமைச்சரவையில் தொழில்துறை, தொழிலாளர் துறை, கூட்டுறவு, மின்சாரம், போக்குவரத்து மற்றும் வணிக வரித்துறை அமைச்சராக.

1967–1971 இந்திய திட்டக்குழு உறுப்பினர். பல்வேறு குழுக்களின் தலைவர். துறைமுகங்கள், எரிபொருள் குறித்து முக்கிய முடிவுகள் எடுத்ததில் பெரும் பங்கு. மீண்டும் 1980–ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு.

நிதித்துறை, பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர். பல்வேறு அரசியல் குழுத் தவைர், பொருளாதார அமைப்புக் குழுக்களின் தலைவர், சர்வதேச வங்கி, ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி என பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்தார். 1984ல் இந்திய குடியரசுத் துணைத் தலைவராகவும், 1987–ல் குடியரசுத் தலைவராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டு ஓர் மக்கள் தலைவராகத் திகழ்ந்தார்.

ஐக்கிய நாடுகளின் குழுக்கள் மற்றும் மாநாடுகளில்பங்கேற்பு : 1952–ல் உலோக வர்த்தகக் குழுவில் சர்வதேச உழைப்பாளர் குழுவின் பிரதிநிதியாகப் பங்கேற்றார்.

1953, 1955, 1956, 1958, 1959, 1960 மற்றும் 1961–ஆம் ஆண்டுகளில் ஐக்கிய நாடுகளின் சபையில் ஒரு பிரதிநிதியாகப் பங்கேற்றார்.

1958–ல் இந்தியக் குழுவின் தலைவராக சர்வதேச தொழிலாளர்கள் மாநாட்டில் பங்கேற்றார்.

1978–ல் வியன்னாவில் நடந்த பாராளுமன்றக் குழுவில் பங்கேற்றார்.

1968–1979 ல் ஐக்கிய நாடுகளின் சபைகளின் தீர்ப்பாய அமைப்பின் தலைவராகவும், குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்காலம் முடிந்தபின் வாழ்நாள் தலைவராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டார்.

துணை குடியரசுத் தலைவர் : 1984 – 1987: மேல்சபையின் தலைவராக மிகத் திறமையாகப் பணியாற்றினார்.

இதே காலத்தில் டில்லி பல்கலைக்கழகம், பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராம ஊரக நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் வேந்தராகவும், இந்திய கலாச்சார அமைப்பின் தலைவராகவும் பணிபுரிந்தார்.

குடியரசுத் தலைவர்: ஜூலை 1987– ஜூலை 25 1992

1987–ல் நடந்த குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் மற்ற கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் வாக்களித்து மகத்தான வெற்றி பெற்று இந்தியக் குடியரசின் 8–ஆவது தலைவராக 1987–ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 25–ஆம் தேதி பெறுப்பேற்றார். 4 பிரதமர்களோடு பணியாற்றிய

பெருமையோடு 3 பிரதமர்களைத் தேர்வும் செய்தார்.

1987 முதல் 1992 வரை அரசு முறை நல்லிணக்கப் பயணமாக பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தார்.

குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையில் அன்று நட்ட அரச மரம் இன்று நிலைத்த தன்மையோடு ஓங்கி வளர்ந்துள்ளது. சங்கீதத்தில் நாட்டம் கொண்டவர். குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையில் புகழ்பெற்ற பாடகர்களை அழைத்து பாடச் செய்தவர்.

அரும் பொருட்களின் காட்சியகத்தை புதுப்பித்து தனக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசுப் பொருட்களையும் வைத்துசிறந்த காட்சியகமாக மாற்றியவர்.

பெருமைமிக்க இந்திய குடியரசின் தலைவராகவே 1992–ஆம் ஆண்டு ஜூலை 25 ஆம் தேதி ஓய்வு பெற்றார்.

ஓய்வுக்குப் பின்னர்: இரக்க குணமும், பிறருக்கு உதவும் உள்ளமும் கொண்ட திரு. ஆர்.வி. பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களோடு இணைந்து மக்கள் நலப் பணிகளுக்கு உதவினார். வழிகாட்டினார். பல நிறுவனங்களின் தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும் பணியாற்றி "சட் சேவா ரத்னா" என்ற விருதினை ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியாரிடமிருந்து பெற்றார். இறைப்பற்று மிக்க திரு. ஆர்.வி. டில்லியில் உயர்ந்து நின்று தமிழகப் பெருமையை பறைசாற்றும் "மலை மந்திர்" சுவாமிநாத சுவாமி கோவிலைக் கட்டிய பெருமைக்கு உரியவர்.

வெளியீடுகள்: காமராஜ் அவர்கள் சோஸலிச நாடுகளில் மேற்கொண்ட பயணங்கள் பற்றிய ஒரு பயண நூலும், "எனது குடியரசுத் தலைவர் காலம்" என்ற தனது சுயசரிதை நூலும் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. பல்வேறு கருத்துகள் குறித்த அவரது கட்டுரைகள், பேச்சுகள் குறிப்பிடத் தக்கவை.

நிறைவாக: பொது வாழ்வில் அப்பழுக்கற்ற 60 ஆண்டுகால அயராப் பணிக்கு அர்ப்பணித்த ஆர்.வி. தமது 99 ஆண்டு பயணத்துக்கு 2009 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27–ஆம் நாள் ஓர் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

தொகுப்பு : முனைவர் **ஞா. பங்கஜம்**
இயக்குநர், டாக்டர் சௌந்தரம் சமுதாயக் கல்லூரி
காந்திகிராமம்

காந்திகிராமத்தின் பார்வையாளர்கள் குறிப்பேட்டில்

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் பதித்த கையெழுத்து நகல்

33 வது ஆண்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளுகின்ற
இந்நாளில் காந்திகிராமம் மேன்மேலும்
வளர்ச்சி பெற்று சிறந்த சேவை செய்ய
வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன். மக்கள்
சேவைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துள்ள
அம்மா என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும்
திருமதி சௌந்தரம் அவர்களின் சேவையைப்
பாராட்ட இலக்கியத்திலேயே சொற்கள்
இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அம்மா
அவருக்குத் துணையாக திரு பத்மநாபன் அவர்கள்
அரிய சேவை செய்து வருவது இந்நிலையத்தின்
வருங்காலம் சிறப்பாக அமையும் என்பதை
உறுதி செய்கின்றது. காந்திகிராமம் நம் நாட்டில்
ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் என்பதில்
ஐயமில்லை. வாழ்க காந்திகிராமம்!

ஆர். வெங்கட்ராமன்

17.10.80.

Gandhigram is a unique institution. It has brought University education to the villages and given due importance to rural welfare and development. Over the years it grown into a magnificent unit serving rural population. I particularly appreciate its efforts to find rural employment, education of the village children, the Children's Home and a host of other activities. It is fortunate that great work carried on by Soundaram Amma has been not only continued but expanded by Dr Kausalya Devi and the band of devoted workers. I wish ~~[illegible]~~ continued success to this ~~[illegible]~~ invaluable institution

R Venkataraman 4. Aug 82

ஆர்.வி. சில குறிப்புகள்

எம்.ஆர். ராஜகோபாலன்
நிர்வாக அறங்காவலர்
காந்திகிராம அறக்கட்டளை

காந்திகிராமத்தைப் பொருத்தவரை ஆர்.வி. அவர்கள் நல்லதோர் நண்பராகவும் வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்துள்ளார். ஆர்.வி. அவர்கள் காந்திகிராமத்தின் நிறுவனராகிய டாக்டர் டி.எஸ். சௌந்தரம் அவர்களது குடும்ப நண்பராக விளங்கினார். காந்திகிராமம் தொடங்கப்பட்ட காலம் தொட்டே நமது நிறுவன்த்திற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கி வந்துள்ளார்.

ஒரு சங்கமாக (சொஸைட்டி) இருந்த காந்திகிராமம் 1976–ஆம் அண்டில், ஓர் அறக்கட்டளையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அத்தருணத்தில் ஆர்.வி. அவர்கள் முக்கியப் பங்காற்றினார். தற்போதைய காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் விதிமுறைகள் அடங்கிய ஆவணத்தை (Trust Deed) சட்ட வல்லுநர் என்பதன் காரணமாகவும், காந்திகிராம அமைப்பின் மீது அக்கறை கொண்டவர் என்கிற காரணத்தாலும் அவரே வடிவமைத்துக் கொடுத்தார். மேலும், காந்திகிராம அறக்கட்டளையை 21–06–1976 அன்று பதிவு செய்து நிறுவிய மூன்று அறங்காவலர்களில் ஒருவராகவும் (Founder Trustee) திகழ்ந்தார்.

மூன்று அறங்காவலர்கள் முறையே:

1. டாக்டர் டி.எஸ். சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன்
2. டாக்டர் ஜி. ராமச்சந்திரன்
3. திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்

காந்திகிராம அறக்கட்டளையில் நான் 1980–ஆம் ஆண்டு முதல் பணியாற்றி வருகிறேன். அத்தருணத்தில் திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் மத்திய அரசில் நிதி அமைச்சராகப் பணியாற்றி வந்தார். மத்திய அமைச்சராக இருந்த நிலையில் காந்திகிராம அறக்கட்டளையில் அறங்காவலராகத் தொடர்வது பிரச்சினைக்கு இடமளிக்கக் கூடும் என்பதால், அப்போதைய அறக்கட்டளையின் ஆவணத்தில் அவர் விடுப்பில் சென்றுள்ள அறங்காவலராக (Trustee on Leave) இடம் பெற்றிருந்தார். ஜனவரி 1982 முதல் ஆகஸ்ட் 1984 வரை அவர் நாட்டின் பாதுகாப்பு அமைச்சராகப் பணியாற்றியபோதும் இதே நிலை நீடித்தது. ஆகஸ்ட் 31, 1984 அன்று அவர் நாட்டின் துணை ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றார். இத்தருணத்தில் அவர் அறங்காவலர் – விடுப்பு என்கிற முறையில் கூட தொடர்வது சரியாக இருக்காது என்பதால் அவர் 1976 முதல் எட்டு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த அறங்காவலர் பொறுப்பு முடிவுற்றது.

இருப்பினும் அவரது வழிகாட்டுதல் தொடர்ந்து கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவர் மத்திய அமைச்சராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டிற்கு வரும் சமயத்தில் எல்லாம் காந்திகிராமத்திற்கும் வருகை புரிந்து நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதையும் ஆலோசனை வழங்குவதையும் தொடர்ந்து வந்தார். இது போன்ற நிகழ்வுகளில் முக்கியமானது ஒன்று – அவர்

1980 ஆண்டு அக்டோபர் 7–ஆம் தேதி – காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் ஆண்டு விழா நாளன்று லெட்சுமி சேவா சங்கத்தின் சித்தா ஆயுர்வேத மருந்துகள் அலகினைத் தொடங்கி வைத்ததைக் குறிபிடலாம். 1978 முதல் நிர்வாக அறங்காவலராகப் பணியாற்றிய திரு. வெ. பத்மநாபன் அவர்களும், செயலாளராகப் பணியாற்றிய திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் டில்லிகுச் செல்லும்போது ஆர்.வி. அவர்களைச் சந்தித்து ஆலோசனை பெறுவதை வழக்கமாகக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆகஸ்ட் 31, 1984 முதல் ஜுலை 27, 1987 வரை ஆர்.வி. அவர்கள் நாட்டின் துணை ஜனாதிபதியாகப் பணியாற்றினார். 1986–ஆம் ஆண்டில்தான் நான் அறிவியல் தொழில்நுட்ப அமைச்சகத்தின் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்பதற்காக டில்லி சென்றபோது ஆர்.வி. அவர்களை அவரது துணை ஜனாதிபதி மாளிகையில் முதன் முதலாகச் சந்தித்தேன். என்னுடன் தேநீர் அருந்தியபடி 30–45 நிமிஷங்களுக்கு அளவளாவியது மறக்க முடியாத அனுபவம். காந்திகிராமத்தில் நிர்வாக அறங்காவலர் திரு. வி.பி. அண்ணா, வீ.கே. அண்ணா, டாக்டர் கௌஸல்யாதேவி பற்றியும் ஒவ்வொருவர் நலன் பற்றியும் தனித்தனியாக விசாரித்தபின் பல்வேறு அலகுகளில் நடக்கும் பணிகள் பற்றிக் கேட்டறிந்தார். அப்போது காந்திகிராமத்தில் மத்திய அரசின் அறிவியல் தொழில்நுட்ப அமைச்சகத்தின் நிதி உதவியுடன் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த செயற்கை இழை ஆராய்ச்சி பற்றியும் அவருக்கு எடுத்துக் கூறினேன். சில பணிகளை எப்படி மேலும் சிறப்பாகச் செய்யலாம் என்பதற்கும் ஆலோசனை வழங்கினார்.

எனது மூத்த சகோதரியின் கணவர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கு ஆர்.வி. அவர்களுடன் அவர் பட்டுக்கோட்டையில் இருந்தபோது நல்ல பழக்கம் உண்டு. அது பற்றிக் கேட்டபோது அவர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தார். அன்றைய சந்திப்பிற்குப் பின்பு பல முறை அவரைச் சந்தித்தபோதெல்லாம் அவர் எனது அக்காவின் கணவர் பெயரையும் என் உறவையும் குறிப்பிட்டு விசாரிப்பது வழக்கம்.

ஆர்.வி. அவர்கள் துணை ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது அறக்கட்டளையின் நிர்வாக அறங்காவலராக இருந்த பத்மநாபன் அவர்கள் ஆர்.வி. அவர்கள் பல்கலைக்கழகதின் வேந்தர் பொறுப்பை ஏற்றக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். இந்த யோசனையை ஆர்.வி. அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார். 1987–ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் ஆர்.வி. அவர்கள் ஜனாதிபதியாகப் பதவி ஏற்றபோது அப்போதைய துணை ஜனாதிபதி திரு. சங்கர்தயாள் சர்மா அவர்கள் காந்திகிராம பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

திரு. சங்கர் தயாள் சர்மா அவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று ஜனாதிபதியாகப் பதவி ஏற்கவிருந்த சமயத்தில் திரு. ஆர்.வி. அவர்களிடம் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராக யாரைத் தேர்வு செய்யலாம் என்று ஆலோசனை கேட்டக்கப்பட்டது. அப்போது அவர் வழங்கிய அருமையான யோசனை நாட்டின் துணை ஜனாதிபதி பதவி வகிப்பவரையே பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தாராகத் தேர்வு செய்யலாம் என்பதுதான். ஆர்.வி. அவர்களின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றியே இன்றளவும் துணை ஜனாதிபதி பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு வருகிறார்.

ஜூலை25, 1987 முதல் ஜூலை 25, 1992 வரை ஆர்.வி. அவர்கள் நாட்டின் ஜனாதிபதியாக இருந்தார். இந்தக் காலகட்டத்திலும் காந்திகிராம அறக்கட்டளையிலிருந்து தலைநகருக்குச் செல்பவர்களுக்கு ஜனாதிபதி நேரம் ஒதுக்கீடு செய்து சந்தித்து வந்தார். காந்திகிராமத்திற்கும் ஒரு தடவை விஜயம் செய்தார்.

அவர் ஜனாதிபதி பதவி வகித்த காலகட்டத்தில் (மார்ச் 24, 1991) அறக்கட்டளையின் நிர்வாக அறங்காவலரான திரு. வெ. பத்மநாபன் அவர்களுக்கு பத்மஸ்ரீ விருது வழங்கப்பட்டது. இந்த விருது திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் கரங்களால் வழங்கப்பட்டது, நமக்கெல்லாம் பெருமைக்குரிய விஷயம்.

ஜூலை 1992–இல் அவர் ஜனாதிபதி பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். சில ஆண்டுகள் வரை சென்னையில் உள்ள கிரீன்வேஸ் ரோட்டில் தமிழ்நாடு அரசால் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த மாளிகையில் வசித்தார். அக்காலகட்டத்தில் காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் பல்வேறு பொறுப்புகளில் இருந்தவர்களும் சென்னை செல்லும் சமயங்களில் ஆர்.வி. அவர்களைச் சந்தித்து ஆலோசனை பெறுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். அவரும் ஆண்டிற்கு ஒரு தடவையாவது காந்திகிராமத்திற்கு விஜயம் செய்து ஊழியர்களைச் சந்தித்து ஊக்குவித்துவந்தார்.

இத்தருணத்தில் அவரை காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் புரவலராக (Patron) இருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டோம். அதற்கு அவர் இசைவு தெரிவித்தது முதல் ஆயுட்காலம் வரை காந்திகிராமத்தின் புரவலராகத் திகழ்ந்தார்.

சில காரணங்களுக்காக ஆர்.வி. அவர்கள் சென்னையில் தமிழ்நாடு அரசு ஒதுக்கி இருந்த மாளிகையைத் துறந்து மீண்டும் டில்லிக்கே சென்று குடியேற முடிவு செய்தார். ஆயுட்காலம் வரை அவர் தொடர்ந்து கதவு எண் 5, சஃப்தர்ஜங் லேன், டில்லியிலேயே தொடர்ந்து வசித்தார்.

ஓய்வுபெற்ற ஜனாதிபதியாக அவர் டில்லியில் வசித்த காலத்தில், குறிப்பாக 2000 முதல் 2009 வரை எனக்கு அடிக்கடி டில்லி செல்லவேண்டி இருந்தது. காரணம் கதர் கமிஷன், மத்திய அரசின் ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகம் மற்றும் திட்டக் கமிஷனிலிருந்து அடிக்கடி வந்த அழைப்புகள். சராசரியாக மாதம் ஒரு தடவை டில்லி சென்று வந்தேன். இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை ஆர்.வி. அவர்களைச் சந்திப்பதை நான் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். கதர் பற்றியும் அதில் அரசு ரிபேட் வழங்குவதற்கான பின்னணி பற்றியும் பல்வேறு தகவல்களையும் ஆவணங்களையும் அவர் வழங்கினார். வழக்கம்போல காந்திகிராமத்தின் பணி பற்றி சாங்கோபாங்மான விசாரிப்புகள், ஆலோசனைகள் தொடர்ந்தன. அப்போதும் அவரிடம் இரண்டு உதவியாளர்கள் பணியாற்றினர். தொடர்ந்து டில்லியில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பதிலும், பல்வேறு நபர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதிலும் அவர் “பிஸியாகவே” இருந்து வருவது தெரிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

டில்லியில் இருந்த காலகட்டத்திலும் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை காந்திகிராமத்திற்கு விஜயம் செய்தார்.

காந்திகிராம அறக்கட்டளை தொடங்கப்பட்ட 1976–ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர் நமக்கு ஆலோசனை மட்டுமின்றி நிதி உதவியும் வழங்கி வந்தார் என்பதை இங்கே குறிப்பிடவேண்டும். அவர் அவ்வப்போது வழங்கிய நன்கொடைகள் வைப்பு நிதியாக நிர்வகிப்படுகின்றன. இந்த வைப்பு நிதியிலிருந்து கிடைக்கும் வட்டி குழந்தைகள் விடுதியில் சில மாணவர்களின் மேற்படிப்புக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2008 –ஆம் ஆண்டில் இறுதியான 7,8 மாதங்கள் அவரது நடமாட்டம் சற்றுக் குறைந்து விட்டது. பெரும்பாலும் மாளிகையிலேயே இருந்தார். இப்போதுகூட கடைசியாக ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதம் அவரைச் சந்தித்து சில நிமிஷங்கள் இருந்து வணக்கம் செலுத்திவிட்டுத் திரும்பிவிட்டேன். 2009–ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27–ஆம் தேதி ஆர்.வி. அவர்கள் அமரரானார்.

அவரது மறைவு காந்திகிராம அறக்கட்டளைக்கு ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்புதான்.

Speaking on the Dimond Jubilee celebrations of AMMA

Delivering the Convocation Address at GRI

ஆர்.வி. ஒரு மாமனிதர்...

தியாகி L.K.B. லகுமையா
சின்னாளபட்டி

"ரொம்ப நல்லவர்... அவர் மாதிரி ஒரு மனிதரைக் காண்பது அரிது." இவைகள் உயர்திரு ஆர்.வி. பற்றி 99 வயதான திரு. லகுமையா எடுத்த எடுப்பிலேயே சொன்ன வார்த்தைகள்.

திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் நூற்றாண்டு சிறப்பு மலர் வெளியிடுவது தொடர்பாக, சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகியும் தன்னலங்கருதாத தொண்டுள்ளம் கொண்டவருமான திரு.எல்.கே.லகுமையா அவர்களைச் சந்தித்துப் பேட்டி கண்டபோது திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களைப் பற்றி மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

முதுமை காரணமாக திரு. ஆர்.வி. யுடன் அவருக்கு உள்ள தொடர்புகள், அவரைப் பற்றி அவர் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் தெளிவின்றி பேட்டியில் வெளிப்பட்டன. திரு. எல்.கே.பி. லகுமையா திரு. ஆர்.வி. பற்றி கூறியவற்றில் சில...

"எனக்கு சரியாக நினைவில்லை. அப்போது எனக்கு வயசு 35, 40 இருக்கும். மெட்ராசில் எனக்கு ஒரு ஜவுளிக்கடை இருந்தது. சிங்கப்பூரிலும் இருந்தது. அக்காலக்கட்டத்தில் நான் வட்டாரக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தேன். மெட்ராசில் எனது கடை வழியாகத்தான் வெங்கட்ராமன் அடிக்கடி செல்வார். பல சமயங்களில் எனது கடைக்கு வந்து கட்சி தொடர்பாகவும் பொதுவான விசயங்கள் பற்றியும், நாட்டு நடப்பு, வீட்டு நலம் பற்றிப் பேசுவார். அப்போதிருந்தே அவரை நன்றாக எனக்குத் தெரியும்" என்றார்.

மேலும், "பழகுவதற்கு இனியவர். இலவசமாக இனிப்புக் கிடைத்தது போலிருந்தது, அவரது நட்பும் தொடர்பும்" சிலர் என்னிடம் வந்து 'அவர் பிராமணர் ஆயிற்றே, அவருடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டுள்ளீர்களே' எனக் கேட்டனர். 'பிராமணன் திருடமாட்டான்; மற்றவன் திருடுவான். இதனால்தான் அவரிடம் தொடர்பு வைத்திருக்கிறேன்' என சட்டெனக் கூறினார்.

அப்போது ஆரம்பித்த நட்பு இறுதிவரைத் தொடர்ந்தது. அவர் மெட்ராஸ் மாகாண தொழில் துறை அமைச்சராக இருந்தபோதும், டெல்லியில் நிதி, இராணுவத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோதும், துணை ஜனாதிபதி மற்றும் ஜனாதிபதியாக இருந்தபோதும் எவ்விதக் கர்வமும் இல்லாமல் அனைவரிடமும் அந்நியோன்யமாகப் பழகிவந்தார். இந்தியாவின் துணை ஜனாதிபதியாக பதவியேற்ற பிறகு 24-12-1986 அன்று காந்திகிராமம் வந்தபோது, காந்திகிராமம் ஹெலிக்காப்டர் இறங்குமிடத்தில் அவருக்கு சால்வை அணிவித்து வரவேற்றது நினைவுக்கு வருகிறது. அவருடன் எடுத்துக்கொண்ட போட்டோவைப் பாருங்கள்" என அவர் வீட்டுச் சுவற்றில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த புகைப்படங்களைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இடையிடையே "வெங்கட்ராமன் எல்லோரிடமும் சிநேகிதமாயிருப்பார். ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் பார்க்கமாட்டார். அவர் மாதிரி நல்லெண்ணம் கொண்டவரும் பழக

இனிமையானவரும் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலே மட்டுமே இருப்பர். அவரைப் போல் ஒரு மா மனிதரைக் இனிமேல் காண்பது அரிது. அவருடைய நினைவுகளைப் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள். வயதாகிவிட்டதால் நினைவிற்கு வந்ததை மட்டுமே சொல்கிறேன். அவரைப் பற்றி நிறைய எழுதுங்கள். வேறு எப்படிச் சொல்வதென்று எனக்குப் புரியவில்லை'' என அங்கலாய்க்கிறார்.

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவியேற்ற பிறகு திரு. லகுமையா தனது ஒரு சில நண்பர்களுடன் டெல்லி சென்றுள்ளார். அவர்கள் விடுதி ஒன்றில் அறை வாடகைக்கு எடுத்து தங்கியிருந்துவிட்டு அடுத்தநாள் காலையில் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக திரு. லகுமையாவும் அவருடைய நண்பர்கள் மூவரும் குடியரசுத் தலைவர் மாளிகைக்குச் சென்றுள்ளார்கள். வரவேற்பு அறையில் இருந்த அலுவலரிடம் பார்வையாளர் சீட்டு எழுதிக் கொடுத்துள்ளார். அலுவலரும் அதனைக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. ஆர்.வி. அவர்களிடம் கொடுத்தள்ளார். உடனே அவர்களை உள்ளே அனுப்புங்கள் என உத்திரவிட்டுள்ளார். "நாங்கள் நால்வரும் ஜனாதிபதி மாளிகையில் திரு. ஆர்.வி. அலுவலகம் உள்ள அறைக்குள் சென்றோம். என்னைப் பார்த்ததும், 'என்ன லகுமையா செட்டியாரே! நீங்கள் உள்ளே வருவதற்கு அனுமதிச் சீட்டு எழுதி அனுப்பனுமா? சொன்னால் போதாதா?' எனக் கேட்டுக்கொண்டே எங்களை மிகவும் அன்புடனும் பாசத்துடனும் வரவேற்று அமரச் சொன்னார்.

நான் நேருஜியைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அவருடைய மகள் இந்திராகாந்தியைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அவருடைய மகன் ராஜிவ் காந்தியையும் சந்தித்திருக்கிறேன். அதேசமயம் அந்தச் சந்திப்புகள் கட்சி ரீதியானதாக இருந்தது. ஆனால், வெங்கட்ராமனைச் சந்தித்தது எல்லாம் ஒரு சிறந்த நண்பரை, ஒரு பண்பாளரை, ஒரு படிப்பாளியைச் சந்தித்ததாக மட்டுமே கருதுகிறேன்.

தொடர்ந்து அவர் கூறினார். " அன்று எங்கள் நால்வருக்கும் தனித்தனியே நான்கு அறைகளை ஒதுக்கித் தர உத்தரவிட்டார். நாங்கள் ஏற்கனவே லாட்ஜில் ரூம் போட்டுள்ளோம், அங்கேயே தங்கிக் கொள்கிறோம்'' எனச் சொன்னேன். அதற்கு திரு. ஆர்.வி. "அதைக் காலிபண்ணிக்கலாம். இங்கேயே என்னுடன் தங்குங்கள்'' எனக் கூறினார். உடனே எங்களுக்கு சுவையான டிபனும் (ஸ்நாக்ஸ்) சூடான டீயும் வழங்கப்பட்டன. அதன்பிறகு நாங்கள் ஜனாதிபதி மாளிகையிலேயே மூன்று நாட்கள் தங்கினோம். அருமையான தென்னிந்திய உணவு வகைகள், அன்பான உபசரிப்புடன் அந்த மூன்று நாட்களும் வழங்கப்பட்டன. அது பசுமை நினைவுகளாய் இன்னும் என் நெஞ்சில் நிறைந்துள்ளன.

(திரு. லகுமையா அவர்களின் வீட்டில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு புகைப்படங்களில் மேற்கூறிய நால்வரும் குடியரசுத் தலைவர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களுடன் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு புகைப்படத்தில் **18-08-1987** என்ற தேதி எழுதப்பட்டுள்ளது.)

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் குடியரசுத் தலைவராக இருந்தபோது மற்றொரு முறையும் திரு. லகுமையா டெல்லியில் அவரைச் சந்தித்ததாக் கூறினார். குடியரசுதின விழா நடைபெறவிருந்த சமயம் அது. குடியரசுரத் தலைவர் மாளிகையில் திரு. லகுமையா அன்றும் தங்கியுள்ளார்.

அடுத்தநாள் திரு. ஆர்.வி. தேசியக்கொடியை ஏற்றி உரை நிகழ்த்துவதாயிருந்தது. திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் திரு. லகுமையா அவர்களிடம் குடியரசு தினத்தன்று டெல்லி செங்கோட்டையில் சிறப்புப் பார்வையாளர்கள் பகுதியில், முன்வரிசையில் அமருவதற்கான அனுமதிச் சீட்டை வழங்கி “நீங்கள் நாளை காலை ஆறு மணியிலிருந்து ஆறு முப்பது மணிக்குக்குள் கொடியேற்றம் நடைபெறவுள்ள செங்கோட்டைக்குச் சென்றுவிடுங்கள். முன்வரிசையில் உங்களுக்கு சீட் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது’ எனக் கூறினார். அவ்வாறே குடியரசுத் தினத்தன்று அதிகாலையிலேயே செங்கோட்டைக்குச் சென்று முன் வரிசையில் அமர்ந்து குடியரசுத் தின விழா நிகழ்ச்சிகளையும், திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் குடியரசுதின உரையையும் கேட்டுள்ளார். அந்தக் கண்கொள்ளாக் காட்சியை மிகமிக அருகில் இருந்து ரசித்தது இன்னும் கண்ணெதிரே நிற்பதாகக் கூறி புலகாங்கிதம் அடைகிறார்.

இறுதியாக திரு. ஆர்.வி. பற்றி அவர் கூறியது:

நாடு போற்றும் நல்லவர்; கறைபடியாதவர்; காண்பவர் போற்றும் தகைமையாளர்;
சிறந்த அறிவாளி; படிப்பாளி; நிர்வாகி.

ஏதோ என் சிந்தைக்குள் இருந்த ஒரு சில நினைவுகளை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டேன். இன்னும் அவரைப் பற்றி நிறைய எழுதுங்கள். வையகம் போற்றும் உத்தமர் வரிசையில் அவரையும் வையுங்கள் என முடித்தார்.

பேட்டி : கே. ஜோசப், நிர்வாக அலுவலர், டாக்டர் சௌந்தரம் அறக்கட்டளை.

A warm welcome by Dr. R. Kousalya Devi &
Dr. G. Pankajam at Golden Jubilee Celebrations

எனது பார்வையில் ஆர்.வி.

A.S. பொன்னம்மாள் Ex MLA

முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்

திருக்கோயில்கள் ஆலோசனைக்குழு.

இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை, தமிழ்நாடு

இந்திய தேசியத் தலைவர்களில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. R.V. என்று அன்போடு அனைவராலும் அழைக்கப்படும் திரு. R. வெங்கட்ராமன் அவர்கள், மனிதநேயம், நாட்டுப்பற்று கொண்டவர் என்பதற்கு பல உதாரணங்களை நான் உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

திரு. R.V. அவர்கள் 1910–ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 4–ந் தேதி, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை, அருகில் உள்ள ராஜமடம் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். அவரின் தந்தையார் அவர்கள் பிரபல வக்கீலாக தொழில் நடத்தி வந்தார்.

திரு. R.V. அவர்கள் பள்ளிப் படிப்பினை, பட்டுக்கோட்டை மற்றும் தஞ்சையிலும் பயின்று பிறகு, திருச்சி பிஷப் ஹுபர் கல்லூரியில் B.A. பட்டம் பெற்று, பிறகு சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் சட்டப்படிப்பை முடித்து வக்கீலாக பணியாற்றியபொழுது தான், நமது இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக 1942–இல் "வெள்ளையனே வெளியே" என்ற முழக்கத்தோடு இந்திய தேசிய காங்கிரசில் இணைந்து பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

1945–ல், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக திரு. K. காமராஜ் அவர்கள் பொறுப்பேற்றவுடன் திரு. R.V. அவர்களிடம் ஒரு பொறுப்பினை ஒப்படைத்தார். அதாவது, கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் நமது தொழிலாளர்களை கம்யூனிசப் பாதையில் வழிநடத்தி வந்தனர். அவர்களுக்கு நமது தேசிய உணர்வுகளைச் சொல்லி தேசியத் தொழிலாளர் சங்கம் என நிறுவச் சொன்னார், அவ்வாறே திரு. R.V. அவர்கள் சுமார் ஆறு மாதங்களில் தொடர்ந்து உழைத்து வெற்றிகண்டார்.

நமது மரியாதைக்குரிய திரு. R.V. அவர்கள் ஒரு வருடத்திலேயே தேசிய தொழிலாளர் சம்மேளனம் (Indian Congress Trade Union) என்ற அமைப்பை உருவாக்கி பெருந்தலைவரின் மதிப்பைப் பெற்றார். இவரின் உன்னத உழைப்பால் 1952–ல் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அப்பொழுதுதான் அகில உலக அரங்கில் (United National General Assembly) இந்தியாவின் சார்பாக கலந்துகெண்டு தொழிலாளர்களுக்காக உரிமைக் குரல் கொடுத்துப் பேசினார்கள்.

இந்தியத் திருநாட்டின் இரண்டாவது பாராளுமன்றத்தில், அதாவது 1950–55 பாராளுமன்றத்தில் முதல் முறையாக உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன்பிறகு 1956–57–ல் தலைவர் திரு. K. காமராஜ் அவர்களின் தலைமையில் தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தது. அந்த அமைச்சரவையில், தொழில்துறை அமைச்சரானார். நமது திரு. R.V. அவர்கள்

தொழில்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது தமிழகத்தை தொழிற்சாலைமயமாக்கிய பெருமை அவரையே சாரும்.

1957–ல் நிலக்கோட்டை, சோழவந்தான் இரட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். அப்பொழுது அவர்கள் தொழில்துறை அமைச்சராக இருந்தார்கள். எனது தொகுதிக்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டேன். அப்பொழுது திரு. R.V. அவர்கள் நமது தலைவர் கக்கன் அவர்கள் மேலூர் தொகுதிக்கு சர்க்கரை ஆலையை கேட்கிறார்கள் என்றார்கள். நான் உடனே முன்வந்து காமராஜ் அவர்களைச் சந்தித்து என் கோரிக்கையைச் சொன்னேன். உடனே அவர்கள் திரு. R.V. அவர்களிடம் என் தொகுதிக்கே சர்க்கரை ஆலையை வழங்க உத்தரவிட்டார்.

அவர்கள் காலத்தில்தான் பல்லாவரத்தில் எலெக்ட்ரிக்கல் கம்பெனி, கிண்டி தொழில் பிரிவு மையம், பெரம்பூர் ரயில்பெட்டி தொழிற்சாலை, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி போன்றவற்வைகளைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

நெய்வேலி NLC தொழில் தொடங்க பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடன் ரஷ்யா சென்றவர்களில் திரு. R.V. அவர்களும் ஒருவர். இவர்களின் அழைப்பின்பேரில், ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் தலைமையில் ரஷ்யாவின் தலைவர் குருச்சேவ் அவர்கள் நிலக்கரித் தொழிற்சாலை தொடங்கி வைத்தார்.

1965–ல் சென்னை நத்தம்பாக்கத்தில் மருத்துவ அறுவைச் சிகிச்சைக் கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்கூடம், இந்திய ராணுவத்திற்கு கனரக வாகனங்கள் செய்யும் ஆவடி தொழிற்சாலை (H.V.F.) மற்றும் 2700 ஏக்கரில் (MRL) சென்னை ஆயில் ரீபைனரி தொழிற்சாலை, சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை, ஸ்டேன்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினார்.

தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்ற தொழிற்பயிற்சிக் கூடங்களின் தேவையை உணர்ந்து (I.T.I) தொழிற் கூடங்கள் அமைத்து அதன் மூலம் மாணவர்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சியினை அளித்து பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்கு பணி அமர்த்த உத்தரவிட்டார்.

அவர் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது, தொழிலாளர்களுக்காக, மாமேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் கொண்டு வந்த பல தொழிலாளர் நலச்சட்டங்களை, திரு. R.V. அவர்கள் அப்படியே உழைக்கும் தொழிலாளிகள் நன்மை அடையும் வகையில் அமல்படுத்தினார்.

இவர் காலத்தில்தான் தனியார் தொழிற்சாலைகள் அம்பத்தூரில் TI. சைக்கிள் தொழிற்சாலை, இந்திய பிஸ்டன் போன்ற பல பெரிய தனியார் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

நான் 1956–ல் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களால் தேசிய காங்கிரஸில் இணைந்தேன். அந்த ஆண்டே சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பதவியேற்றேன். அப்பொழுது நம் மதிப்பிற்குரிய

திரு.R.V. அவர்கள் சென்னை மாகாண அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்பொழுதுதான் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசின் திட்டங்களை தங்கள் தொகுதி மக்களிடம் எவ்வாறு எடுத்துச்சென்று செயலாற்ற முடியும் என்று எங்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள்.

அன்னை இந்திரா அவர்களின் நம்பிக்கைக்கும், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் நம்பிக்கைக்கும் ஏற்ற ஒரு அரசியல் தலைவராகத் தன்னை அரசியலில் ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். ஒரு சாதாரண காங்கிரஸ் தொண்டனையும் அன்போடு பேசி ஊக்குவிப்பார்.

1980–ல் தென் சென்னை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர் 1980–84–இல் அன்னை இந்திராவின் தலைமையில் அமைந்த அமைச்சரவையில் நிதி அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். பல நல்ல திட்டங்களை இவரின் நிதிநிலை அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தினார். பிறகு இராணுவ அமைச்சராகப் பதவி வகித்தார். அந்தப் பொறுப்பிலும் திறமையாக செயல்பட்டார். நமது ராணுவ வீரர்கள் உற்சாகத்துடன் பணியாற்ற பல திட்டங்களை தந்ததோடு, அவரின் முயற்சியால் அரக்கோணத்தில் இந்திய கப்பல்படையும் விமானப்படையும் ஒன்றிணைத்த பாதுகாப்புச் செயல்திட்டம் கொண்டுவந்தார்.

நமது திரு. R.V. அவர்கள் இராணுவ அமைச்சராக இருந்தபொழுது நான், சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். அப்பொழுது காமராஜ் காங்கிரஸ் க்ட்சியின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றினேன். அப்பொழுது என்னை அவர்கள் டெல்லிக்கு அழைத்து நீங்கள் ஏன் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் இணைக்கூடாது? அத்துடன் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் உங்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிறார்கள். எனவே, இன்று மாலை 4.00 மணிக்கு தமிழ்நாடு இல்லத்தில் தயாராக இருங்கள் என்று கூறிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். இதேபோன்று சரியாக 4.00 மணிக்கு தமிழ்நாடு இல்லத்திற்கு திரு. R.V. அவர்களே வந்து என்னை அன்னை இந்திராவின் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அறிமுகம் செய்தார்கள். அதோடு என்னை காங்கிரசில் மீண்டும் இணையச் செய்தார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி என்னால் மறக்கமுடியாத ஒன்று.

திரு. R.V. அவர்களின் இராணுவத் துறையில் பல்வேறு புதிய இராணுவத்திற்கேற்ற கருவிகளை வாங்கி நாட்டின் பாதுகாப்பினைப் பலப்படுத்தினார். இராணுவ வீரர்களுக்காக அவர் கொண்டுவந்த பல திட்டங்களைப் பாராட்டி பாராளுமன்றமே அவரை வாழ்த்தியது.

பிறகு 1984 ஆகஸ்ட் 22–ந் தேதி இந்திய துணை ஜனாதிபதியாக அவரை காங்கிரஸ்கமிட்டி பரிந்துரை செய்து துணை ஜனாதிபதியானார். துணை ஜனாதிபதி ராஜ்ய சபாவின் தலைமைப் பொறுப்பை வகித்து, ராஜ்ய சபா உறுப்பினர்களின் கேள்விகளுக்கு அரசின் கொள்கைகளை மிகவும் அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இந்தியாவின் ஜனாதிபதி பதவிக்கு எதிர்க்கட்சியின் சூழ்ச்சியால் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி திரு. ஏ. கிருஷ்ணய்யரை நியமிக்க முடிவு செய்தது. ஆனால், நமது அன்றைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பல மாநில முதலமைச்சர்களை கலந்தாலோசித்து மற்ற காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்தாலோசித்து திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களை காங்கிரஸ் சார்பாக

உழைப்பால் உயர்ந்த ஓர் உத்தமத் தலைவர்

டாக்டர் மா.பா. குருசாமி
"தாயன்பகம்"
திண்டுக்கல் – 624 001

நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவர், ஓய்வறியா உழைப்பால், அயராத தொண்டால், மக்கள் நலம் பேணிய பண்பால் காந்தித் திருநாட்டில் குடியரசுத் தலைவர் வரை உயர்ந்து, சீரோடும் சிறப்போடும் வாழமுடியுமென உலகிற்கு உயர்த்திய ஒரு மாமனிதர் மாண்புமிகு இராமசுவாமி வெங்கட்ராமன் ஆவார். மக்களால் ஆர்.வி. என்று அன்போடும், மரியாதையோடும் அழைக்கப் பெற்ற அவரின் வாழ்க்கை எல்லோராலும் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது. ஏனெனில், அவரது வாழ்க்கையில் பொதிந்துகிடக்கின்ற பாடங்கள் பலருக்கும் வழிகாட்டத்தக்கவை.

இன்று ஒருவரை அரசியல்வாதி என்றாலே, அவர் சந்தர்ப்பவாதி, சூழ்ச்சிக்காரர், தனிப்பட்ட கொள்கை அற்றவர், அதிகார வேட்கை கொண்டவர் என்றெல்லாம் எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆனால், அரசியல்வாதி என்றால் நாட்டுக்கு உழைக்கும் நல்ல தொண்டன், கிடைக்கின்ற பதவிகளைத் தொண்டு செய்யக்கிடைக்கும் வாய்ப்பாகக் கருதுபவன் என வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் மூலம் உறுதிபட உணர்த்தியவர் திரு. வெங்கட்ராமன். அவர் மண்ணுலகில் 98 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். அறுபது ஆண்டுகளுக்குமேல் சுறுசுறுப்பாக அரசியல்வாதியாகச் செயல்பட்டார். அவரது சுதர்மம் அரசியல். அதனை அவர் மேற்கொண்ட முறை உயர்வானது. அதனால் அவர் சீரும், சிறப்பும், பெயரும், புகழும் பெற்றார்.

அறிவும் திறமையும்:

திருமிகு ஆர். வெங்கட்ராமன் தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில், பட்டுக்கோட்டைக்கு அருகிலுள்ள இராஜமடம் கிராமத்தில் 1910 –ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் நான்காம் தேதி பிறந்தார். அவரது தந்தையார் பெயர் இராமசுவாமி.

இவரது பள்ளிக்கல்வி, பிறந்த வட்டாரத்தில் தொடங்கியது. கல்லூரிக் கல்வி சென்னையில். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் பாடத்தில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றார். அவர் நிதி, வங்கி இயலையும், பொது நிதியையும் சிறப்புப் பாடங்களாகக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவர் நுட்பமாகப் பெற்ற பொருளியல் அறிவு, பின்னாளில் அவர் மற்றவர்கள் போற்றும் வகையில் தொழிற்சங்கப் பணிகளைச் செய்ய, நிதியமைச்சராக விளங்கத் துணை செய்தது.

படிக்கின்ற காலத்தில் அவர் வளர்த்துக்கொண்ட ஒரு தனித்திறன் பேச்சாற்றல் ஆகும். கல்லூரி, பல்கலைக்கழக நிலையில் பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்கு பெற்று பல பரிசுகளைப் பெற்றார். சொல்லுகின்ற கருத்துக்கு வளமும் வலிவும் சேர்க்கின்ற பேச்சாற்றல் பின்னாளில் அவர் சிறந்த வழக்கறிஞராக, ஆற்றல்மிக்க நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினராக, அமைச்சராக, உலகப் பேரவைகளில் இந்தியப் பிரதிநிதியாகத் திறமையுடன் செயல்படக் கைகொடுத்தது. மென்மையாக,

ஆனால், சொல்லும் கருத்தை வன்மையாகக் கூறும் பேச்சுக்கலையைத் தொடர்ந்து வளர்த்துக்கொண்டார்.

சென்னை சட்டக்கல்லூரியில் சட்டம் பயின்றார். 1935–ஆம் ஆண்டு, தனது இருபத்தைந்தாம் வயதில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞராகப் பதிவு செய்துகொண்டார். 1951–இல் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞராக உயர்ந்துநின்றார்.

எழுச்சியும் ஏற்றமும்

திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன், அவருக்கிருந்த அறிவாற்றலுக்கும் திறமைக்கும் வழக்கறிஞர் தொழில் மூலம் பணம் தேட எண்ணியிருந்தால், அக்காலத்தில் இலட்சக்கணக்கில் செல்வத்தைத் தேடி இருக்க முடியும். ஆனால் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றிய நாட்டுப் பற்று விடுதலை வேட்கையாக கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது.

1942–இல் அண்ணல் காந்தியடிகளின் தலைமையில் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் "வெள்ளையனே வெளியேறு" இயக்கத்தை நடத்தியது. காந்தியடிகளிடம் உள்ளம் பறிகொடுத்த ஆர்.வி. நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். அவரைக் கைது செய்து ஆங்கிலேய அரசு அவருக்கு இரண்டு ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை வித்தது.

1944–ஆம் ஆண்டு சிறையிலிருந்து வெளிவந்தவர், தொழிலாளர் நலனில் தனிக்கவனம் செலுத்தினார். தமிழ்நாடு மாநிலக் காங்கிரசின் தொழிலாளர் அமைப்பு பிரிவில் பொறுப்பேற்றுச் செயல்பட்டார். தொழிலாளர் சட்டத்தில் வல்லுநராகி, தொழிற்சங்களுக்குக் கட்டணம் ஏதும் பெறாமல் நீதிமன்றங்களில் வாதாடினார்.

தோட்டம், பொறியியல், வாணிபத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர் அமைப்புகளின் தலைவராகி, தொழிலாளர் நலன்களைக் காக்கப் பாடுபட்டார். இவரது தொழிற்சங்கப் பணிகளைத் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்த வி.வி. கிரி பாராட்டி, தொழிலாளர் சட்ட இதழ் ஒன்றைத் தொடங்கி நடத்தத் தூண்டினார். 1949–இல் இவர் நடத்திய "தொழிலாளர் சட்ட இதழ்" (Labour Law Journal) எல்லோராலும் பயனுடையதாகக் கருதப்பெற்றது.

சென்னை நீதிமன்றத்திலிருந்து சிறந்த வழக்கறிஞர்களில் ஒருவராக திரு. ஆர்.வி. கருதப்பட்டார். 1946 –இல் மலேசியா, சிங்கப்பூரில், ஜப்பான் படையெடுப்பின்போது பங்கு பெற்றதற்காக சில தேசியவாதிகள் மீது இராணுவக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. அவர்களுக்காக வாதாடி மீட்க இந்தியாவிலிருந்து பம்பாயைச் சேர்ந்த நாரிமான், சென்னையைச் சேர்ந்த பாஷ்யம், அலகாபாத்தைச் சேர்ந்த பாப்ரூ போன்ற புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞர்களைக் கொண்ட குழு சென்றது. அந்தக் குழுவில் திரு. ஆர்.வி.யும் இடம்பெற்று, மலேசியா, சிங்கப்பூர் சென்றார். இது அவரது வழக்கறிஞர் பணிக்குக் கிடைத்த பெருமை; போற்றுதல் ஆகும்.

அரசியலும் பொறுப்பும்

அருமையான தொழிற்சங்கப் பணிகளைச் செய்ததால் அரசியல் தலைவர்களின் நட்பும், தொடர்பும் ஏற்பட்டன. இவரது சட்ட அறிவின் நுட்பத்தை அறிந்த தேசியத் தலைவர்கள் இவரை நாட்டுப் பணியில் மேலும் ஈடுபடுத்த எண்ணினர். இந்தியக் குடியரசின் அரசியல் நிர்ணய சட்டப்பேரவையில் இவரும் உறுப்பினரானார். இந்தியக் குடியரசின் சட்டத்தை வடிவமைத்ததில் இவருக்கும் பங்குண்டு. பின்னாளில், இந்தியக் குடியரசின் தலைவராகி, நமது அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு வந்தபொழுது, அதனைச் சிறப்பாகச் செய்ய இந்தப் பங்களிப்பும் ஒரு காரணமாயிற்று.

1950–இல் அமைந்த தற்காலிக நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். அப்பொழுது நாடாளுமன்றத் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு மாவ்லாங்கர் திரு.ஆர்.வி.யின் பங்களிப்பால் மிகவும் கவரப்பட்டார். நியூசிலாந்தில் நடைபெற்ற காமன்வெல்த் நாடாளுமன்றப் பேரவைக் கூட்டத்திற்குச் சென்ற இந்தியக் குழுவில் ஓர் உறுப்பினராக திரு.ஆர்.வி.யையும் அனுப்பிவைத்தார்.

1952–இல் நடைபெற்ற முதல் பொதுத் தேர்தலில் இவர் தஞ்சாவூர் தொகுதியிலிருந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். நாடாளுமன்ற விவாதங்களில் சுறுசுறுப்பாகப் பங்குகொண்டார். தயாங்காமல் தனது கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார். 1953–54–ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் நாடாளுமன்றக் கட்சியின் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். 1952–இல் நடைபெற்ற பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு நடத்திய உலக வாணிபக் குழுக்கூட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் சார்பாக பங்கேற்றார்.

தமிழக முன்னேற்றத்தில் தனிப்பங்கு

1957–ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மறுபடியும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். அப்பொழுது தமிழக அரசியலில் ஒரு பெருந்திருப்பம் ஏற்பட்டது. பெருந்தலைவர் காமராஜர் தமிழகத்தில் முதலமைச்சர் ஆனார். அவர் திரு. ஆர்.வி.யைத் தனது அமைச்சரவையில் பங்குபெற அழைத்தார். அவரும் அதனை ஏற்று, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்துவிட்டு தமிழக அமைச்சரானார்.

அவர் தொழில்கள், தொழிலாளர், கூட்டுறவு, மின்சாரம், போக்குவரத்து, வணிக வரித்துறை ஆகிய துறைகளில் அமைச்சரானார். இப்பொழுது ஐந்து அமைச்சர்கள் நிர்வகிக்கின்ற துறைகளை ஓர் அமைச்சராக இருந்து சிறப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டது அவரது திறமைக்குச் சான்று. 1957 முதல் 1967 வரை தமிழகம் தொழில் துறையில் முன்னேற சிறந்த அடித்தளம் அமைத்த பெருமை அவரைச் சேரும்.

இந்தக் காலத்தில் சென்னை சட்டமன்ற மேலவையின் தலைவராகவும் இருந்து போற்றுதற்குரிய வகையில் செயல்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்த பணிகள்; துலங்கிய திறமைகள்:

1967–இல் மாநிலப் பணிகளிலிருந்து விடுபட்டு, மறுபடியும் மத்திய அரசின் பணிகளில் ஈடுபட்டார். இந்தியத் திட்டக்குழுவில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பெற்றார். தொழில், தொழிலாளர், மின்சாரம், போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு, இரயில்வே ஆகிய துறைகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அப்பொழுது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுப்பதிலும், செயல்படுத்துவதிலும் இந்திய அரசு மிகவும் கவனம் செலுத்தியது. திரு.ஆர்.வி. தான் பெற்ற அனுபவ அறிவின் அடிப்படையில் திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்குத் துணைநின்றார். 1971 வரை இப்பணி தொடர்ந்தது.

1977–இல் திரு. ஆர்.வி. தென் சென்னை தொகுதியிலிருந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராகச் செயல்பட்டார்.

அவர் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு பொறுப்புகளை ஏற்று திறம்படச் செயல்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. மத்திய அமைச்சரவையின் அரசியல் நடவடிக்கைக்குழு, பொருளாதார நடவடிக்கைக்குழு ஆகியவற்றில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கின்றார். பன்னாட்டு, மறுநிர்மாண, வளர்ச்சிக்கான பன்னாட்டு வங்கி, ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி ஆகியவற்றில் இயக்குநராகப் பொறுப்பு வகித்திருக்கின்றார்.

1980–இல் மீண்டும் இந்திய மக்களவையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். திருமதி இந்திராகாந்தி அமைச்சரவையில் முதலில் நிதியமைச்சராகவும், பின்பு பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் செயல்பட்டார். அவர் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்தபொழுது, இந்திய இராணுவத்தின் ஆற்றலைப் பெருக்கப் புதிய திட்டங்களை மேற்கொண்டார். அவரது பணிகள் யாவராலும் பாராட்டப்பட்டன.

உச்சநிலைப் பதவிகள்

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் எப்பொழுதும் எந்தப் பதவியையும் நாடித் தேடிப் போனதில்லை. அவரை நன்கு அறிந்திருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர்கள் தக்க நேரங்களில் சரியாக அவரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

1984–ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 31–இல் இந்தியக் குடியரசின் ஏழாவது துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். 1987 ஜூலை 27 வரை இந்தப் பதவியை வகித்தார். இந்தக் காலத்தில் திருமதி இந்திராகாந்தி, திரு. ராஜீவ்காந்தி ஆகியோர் பிரதமர்கள் இருந்தனர்.

இந்தியக் குடியரசின் துணைத்தலைவர் என்ற முறையில் நாடாளுமன்ற மாநில அவையின் தலைவராகச் செயல்பட்டார். மேலவையை அவர் நடத்திய முறையை எதிர்கட்சியினரும் பாராட்டினார்.

மேலும் துணைத் தலைவர் என்ற பதவி முறையில் அவர் டெல்லி பல்கலைக்கழகம், பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் வேந்தராக விளங்கினார். இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் திறம்படச் செயல்பட வழிகாட்டி உதவினார்.

1987 ஜூலையில், அவரது கட்சியினர் வாக்குகளையும் விடக்கூடுதலாக வாக்குகளைப் பெற்று இந்தியக் குடியரசின் எட்டாவது தலைவரானர். இவரது செயல்பாடுகள் மூலம் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

இவர் குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலம் (ஜூலை 1987– ஜூலை 1992) இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் மிகவும் நெருக்கடியான காலம். இவர் தலைவரான பொழுது இந்தியாவின் தலைமையமைச்சராக ராஜீவ்காந்தி இருந்தார். பொதுத் தேர்லுக்குப் பின் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்திய அரசியல் நிலையற்ற போக்கு. மாறிய சூழலுக்கேற்ப வி.பி. சிங், சந்திரசேகர், பி.வி. நரசிம்மராவ் ஆகியோரைத் தலைமையமைச்சர்களாக நியமித்தார். இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் நான்கு பிரதமர்கள் பதவி வகித்தது, அதற்கு முன்பும் பின்பும் எந்தக் காலத்திலும் நடைபெறாத நிகழ்வு ஆகும்.

இவர், இந்தியக்குடியரசுத் தலைவராக சோவியத் ரஷ்யா, மங்கோலியா, நெதர்லாந்து, பின்லாந்து, செக்கோஸ்லோவாகியா, சைப்ரஸ், பூட்டான், டான்ஜானியா, ஜெர்மனி, போர்ச்சுக்கல், இங்கிலாந்து, ஜப்பான், வியட்நாம், சீனா ஆகிய பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தார். சென்ற நாடுகளில் எல்லாம் இந்தியாவைப் பற்றிய நல்லெண்ணம் வளரச் செய்தார்.

இவர் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த காலத்தில், குடியரசுத்தலைவரின் மாளிகையான ராஷ்டிரபதி பவன் புதிய பொலிவோடு விளங்க ஆவன செய்தார். ஆலமரங்களை நட்டு வளர்த்தார். மாளிகையினுள் சாலையின் இருபக்கங்களிலும் பெரிய மரங்கள் வளர ஆவன செய்தார். புகழ்பெற்ற இசைக்கலைஞர்களையும் மற்றவர்களையும் அழைத்து கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தி அவர்களைப் பாராட்டினார்.

குடியரசுத் தலைவரின் மாளிகையை ஒரு கலைக் கூடமாகத் திகழச் செய்த பெருமை அவரைச்சாரும்.

ஓய்வுக்குப்பின் உயர்பணிகள்

1992 ஜூலை 25–இல் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்காலம் முடிந்தது. ஆனால், அதற்குப் பின்பும் ஓயாமல் அவரது பணிகள் தொடர்ந்தன. அவருக்குள்ளிருந்த நாட்டுப் பற்றும் மனிதநேயமும் அவரை இயக்கின. அவரது தொண்டுகள் தொடர்ந்தன.

அவர் ஆர்.வி. அறக்கட்டளை ஒன்றை நிறுவினார். தகுதி வாய்ந்த ஏழை எளிய மாணவர்கள் கல்வி கற்க நிதி உதவி அளித்தார். தேவையான மக்களுக்கு மருத்துவ உதவிகள் வழங்கினார்.

பால்வேறு அமைப்புகளில் பொறுப்பேற்று வழிகாட்டினார். ஜவஹர்லால் நேரு நிதி, காந்திய தேசிய மையம் ஆகியவற்றில் அறங்காலவராக விளங்கினார். பல்வேறு பன்னாட்டு அமைப்புகளிலும் பங்குபெற்றார். தமிழகத்தில் கலாக்ஷேத்திரா, காந்திகிராமம் அறக்கட்டளையின் புரவலராகவும், மதுரை காந்தி அருங்காட்சியத்தின் தலைவராகவும் இருந்து வழிகாட்டினார்.

எண்பது வயதுக்கு மேல், தனது ஆன்மீக அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ள கோவையில் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி நடத்திய வேத வகுப்புகளில் அமர்ந்து பாடம் கேட்டார். அவருக்கு காஞ்சி காம கோடி பீடம் "சத் சேவா ரத்னா" என்ற பட்டமளித்து பாராட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. ஆர்.வி. ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர். அவர் காமராஜரோடு சமதர்ம நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தார். அதனை "காமராஜரின் சமதர்ம நாடுகளின் சுற்றுப்பயணம்" என்ற தலைப்பில் நூலாக எழுதினார். அதற்கு 1967-இல் சோவியத் நாட்டுப் பரிசு கிடைத்தது. குடியரசுத் தலைவர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின், அவரது குடியரசுத் தலைவர் கால அனுபவத்தை "என் ஜனாதிபதி ஆண்டுகள்" (My Presidential Years) என்ற நூலாக எழுதியுள்ளார்.

அவர் தனது தொண்ணூற்று எட்டாம் வயதில் 2009 ஜனவரி 27-ஆம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்தார். திரு. ஆர்.வி. வரலாறாக வாழ்ந்தவர். வரலாறு படைத்தவர். இது அவர் பிறந்த நூறாவது ஆண்டு. அவரது வாழ்க்கையை எண்ணிப் பார்ப்பதும் பேசுவதும், நல்ல தொண்டர்கள் உருவாகத் துணை செய்யும்.

With best Compliments from

SRI LAKSHMI ENTERPRISES

AN ISO 9001:2000 CERTIFIED COMPANY

Mfr. & Exporter of : All types of Pharmaceutical &Packing Machinery, Paper Cum Machine, Soap Machinery, Engineers and Consultants for Aluminum Extrusion Plant, Soap Manufacturing Plant, Pharmaceutical Plant All Packing Materials Supplied.

- Industrial Consultancy
- Industrial License
- Machine Service / Sales (Old)
- Jobwork in Production
- Labour Contract

Prop. E. Subramania, B.A.,D.M.E.

Head office: 77, Kamarajar Nagar, Manjakuppam, Cuddalore

Works/ Office: 14-B, Pondy Main Road, Manjakuppam, Cuddalore

Phone : 04142 - 645299 Cell : 99769 63627

e-mail : ms.srilakshmienterprises@rediffmail.com

web.: www.srilakshmienterprises.net

ஆர்.வி. ஒரு காவியத் தலைவன்

கே. ஜோசப்

நிர்வாக அலுவலர், டாக்டர் செளந்தரம் அறக்கட்டளை

அது 1980 –ம் ஆண்டு என நினைவு. நடுவண் அரசில் அவர் பாதுகாப்புத்துறை மந்திரியா அல்லது நிதி மந்திரியா என்பது சரியாக நினைவில்லை. மதுரைக்கு திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் வருகிறார்; காந்திகிராமத்திலிருந்து சிலபேர் அவரைச் சந்திக்கச் செல்வதற்கு ஏற்பாடாயிற்று. அப்போது காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் நிர்வாக அறங்காவலராக இருந்த பத்மஸ்ரீ பத்மனாபன் அண்ணா அவர்கள் என்னையும் மதுரைக்கு வரும்படி கூறினார். ஒரு மகிழுந்து வாகனத்தில் பத்துப்பேர் இருக்கும் – வி.பி. அண்ணா தலைமையில் மதுரை சென்றோம். திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் டி.வி.எஸ். விருந்தினர் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தார். அங்கு பார்வையாளர்களைச் சந்திப்பதற்கான அரங்கம் அது. அங்கு நாங்கள் அனைவரும் போடப்பட்டிருந்த இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தோம். ஏற்பாட்டின்படி மாலை 3.30 மணிக்கு திரு. ஆர்.வி. யைச் சந்திப்பதாக இருந்தது.

அவ்வரங்கம் கருங்கல்லால் மிகவும் நேர்த்தியாகக் கட்டப்பட்ட அழகான கட்டடம். குளிர் சாதன வசதி அமைக்கப்படாமலேயே குளுமை நிலவியது. நான் முதன் முறையாக திரு. ஆர்.வி. அய்யாவை நேரில் பார்க்கும் வாய்ப்பு அது. எந்தப்பக்கமிருந்து எப்படி திரு. ஆர்.வி. வருவார் என நான் எதிர்பாத்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது மணி மாலை 3.28; டக்... டக்... டக் கென்ற காலணி (பூட்ஸ்) ஒசை கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தேன், வலதுபுறம் பார்த்தேன், இடதுபுறமும் பார்த்தேன். எங்கும் அவரைக் காணவில்லை.

எதிர்பாராதவாறு அரங்கத்தின் உள்ளேயிருந்து சூட்டும் கோட்டும் அணிந்து மிடுக்கான தோற்றத்துடன் கம்பீரமாக வந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது 80– ஐ ஒட்டி இருக்கும். அந்த வயதிலும் மிகவும் மிடுக்காகவும், துடுக்காகவும் நடந்து வந்தது பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியது. அனைவரையும் பார்த்து இருகரமும் கூப்பி வணங்கி எங்களுக்கு வரவேற்பு நல்கியது இன்னும் மறக்கமுடியாதது.

முதல் சந்திப்பு:

அதன் பின்னர் எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் தன்னறிமுகம் செய்துகொள்ளுமாறு திரு. வி.பி. அண்ணா கேட்டுக்கொண்டார். கலந்துகொண்ட ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பற்றியும், அவர்கள் செய்யும் பணி, பணியாற்றும் அலகு பற்றியும் தன்னிலை விளக்கம் அளித்தனர். என்னுடைய சுற்று வந்ததும் நான், "என் பெயர் ஜோசப்; லெட்சுமி சேவா சங்கத்தில் கணக்காளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறேன்; நான் ஒரு சிற்றூரிலிருந்து வருகிறேன்..." என்று கூறிக் கொண்டிக்கும் போதே திரு. வி.பி. அண்ணா இடைமறித்து, 'நமது கதர் உற்பத்தி வெங்கடாபுரம் கிளையில் கதர் நெசவாளர் ஒருவரின் மகன். பி.காம் வரை படித்துள்ளார். வேறெங்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை, புதிதாக ஆராம்பிக்கப்பட்டுள்ள லெட்சுமி சேவா சங்கத்திற்கு ஒரு அக்கௌண்டென்ட் தேவையாயிருந்தால்,

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் இவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்,'' எனக் கூறினார். திரு. ஆர்.வி. மிகவும் மகிழ்ச்சி எனக்கூறி நன்றாக வேலை செய்ய என்னை வாழ்த்தினார்.

ஜனாதிபதிக்கு நன்றி நவிலல்:-

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் குடியரசுத் தலைவரான பின்னர் ஒருமுறை காந்திகிராமம் வருகைபுரிந்தார். எந்த வருடம் எனச் சரியாக நினைவில்லை. அவரது வருகையை முன்னிட்டுத் துறைத் தலைவர்களின் கூட்டத்தை திரு.வி.பி. அண்ணா அவர்கள் கூட்டியிருந்தார். அக்கூட்டத்தில் வரவேற்புக்குழு, உணவுக் குழு, பந்தல் அலங்காரக் குழு என பல்வேறு குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

அதேபோல வரவேற்பினை திரு. வி.பி. அண்ணாவும், காந்திகிராம செயல்பாடுகள் பற்றிய விளக்கவுரையை திரு. எம்.ஆர்.ஆர். அண்ணா அவர்களும் நிகழ்த்துவதாக ஏற்பாடு. நன்றியுரைக்கு யாரை நியமிப்பது என்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. அப்போது திரு. எம்.ஆர்.ஆர். அண்ணா அவர்கள் நமது ஊழியர்களில் யாரையாவது ஒருவரை நன்றியுரை நிகழ்த்தச் சொல்லாம் என்ற தனது கருத்தைக் கூறினார். திரு. வி.பி. அண்ணா உடனடியாக என்னைச் சுட்டிக் காட்டினார். எனக்கு சற்று தயக்கம். எனது தயக்கத்தைப் பார்த்த திரு. வி.பி. அண்ணா 'என்ன தயங்குகிற' என்றார். ஜனாதிபதி தலைமையேற்கும் கூட்டத்தில் நான் எப்படி...' என இழுத்தேன். உடனே திரு. எம்.ஆர்.ஆர். அண்ணா அவர்கள் இதற்கெல்லாம் பயந்தால் எப்படி? நீ தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும் எனக் கூறிவிட்டார். வி.பி. அண்ணாவும் அதற்கு சம்மதித்துவிட்டார். எனக்கு வேறு வழியில்லை, சரியெனக் கூறுவதைத் தவிர.

அந்த நாளும் வந்தது. ஏகப்பட்ட போலீஸ் கெடுபிடிகளுக்கிடையே அன்னபூர்ணா பந்தலில் பல்வேறு சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு என்னை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமரச் செய்தனர். எல்லா உரைகளும் முடிந்தன; நன்றியுரை நேரமும் வந்தது. பதற்றத்துடன் எழுந்து மேடையிலுள்ள 'ஸ்டான்ட்' அருகில் வந்துவிட்டேன். எப்படி ஆரம்பிப்பது எனத் தெரியவில்லை. ஒன்றுமட்டும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. எனது நன்றியுரையின் ஆரம்பம் இப்படியாக இருந்தது...

"பயணம் செய்யும்போது ஒரு முக்கியமான ஊரோ, ஊராட்சியோ, பேரூராட்சியோ, நகராட்சியோ வரும்போது, "வருக! வருக!!. ... ... பேரூராட்சி தங்களை அன்புடன் வரவேற்கிறது" என்ற வாசகப் பலகை சாலையின் ஓரத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கும். அதனைக் கடந்து செல்லும்போது அனைவரும் அவ்வாசகத்தைக் கவனித்திருப்போம். பெரும்பாலும், அப்பலகையின் பின்புறம் எழுதியிருப்பதை யாரும் கவனிப்பதில்லை. அந்தப் பலகையின் பின்புறம் மாதிரித்தான் இப்போது உங்கள் முன் நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். அதிலென்ன எழுதப்பட்டிருக்கும்; வேறொன்றும் இல்லை 'நன்றி மீண்டும் வருக!' அந்த நன்றிப் பலகையாக நின்று நன்றி சொல்ல... இவ்வாறு ஆரம்பித்த நன்றிநவிலல் ஒரு வழியாக முடிந்தது. விழா முடிந்ததும் வி.பி. அண்ணாவிடம் ஆர்.வி. அவர்கள் இது ஒரு வித்தியாசமான நன்றியுரை எனக் கூறியுள்ளார். இவ் விழாவில் என்னையும் ஒரு பொருட்டாகக் கருதி ஒரு ஜனாதிபதியின் நிகழ்ச்சியில் வாய்ப்பளித்தது குறித்து மிகவும் மகிழ்ந்துபோனேன்.

பொன்விழாவில் ஆர்.வி. :-

அது 1997-ஆம் ஆண்டு. காந்திகிராமத்தின் பொன்விழா ஆண்டு. ஜனவரி மாதம் ஆரம்பம். சென்னை காமராஜர் அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான ஜெர்மன் ஹாலில் பொன்விழா துவக்க நிகழ்ச்சிகளுக்கு காந்திகிராம அறக்கட்டளை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அக்கால கட்டத்தில் 'பாதை தெரியுதுபார்' என்ற ஒரு தெரு நாடகம். நான் எழுதி திரு. S.P. சீனிவாசன் அண்ணா அவர்கள் இயக்கியது. பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு ஆக்கமும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் வரவேற்பும் பெற்ற நாடகம் அது. அதே நாடகத்தை ஜெர்மன் ஹாலிலும் நடத்தவேண்டும் என வி.பி. அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். அவ்விழாவில் உயர்திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களும் பொள்ளாச்சி உயர்திரு. என். மகாலிங்கம் அவர்களும் கலந்துகொண்டனர். சுதந்திரப் போராட்டம் – வெள்ளையனே வெளியேறு – நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது – காந்திஜியின் மரணம் – அவருக்கு சிலை – அகிம்சைக்கு எதிரான வன்முறை – வன்முறையாளர் திருந்தியது – என முக்கால் மணி நேரம் கொண்டது அந்நாடகம். நாடகமும் முடிந்தது. பலமான கரவொலி. அனைவரும் அதிர்ந்து போயிருந்தனர்.

திரு. ஆர்.வி. அய்யா அவர்கள் தனது வாழ்த்துரையில் வெள்ளையேனே வெளியேறு இயக்கத்தில் அவர் பங்கேற்று தடியடி பட்டதையும், சிறை சென்றதையும் இக்குறு நாடகம் நினைவூட்டுவதாகவும், அனைத்துப் பாத்திரங்களும் காட்சிகளும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன என நாடகக் குழுவையும் நாடகக் கருவை உருவாக்கிய என்னையும் பாராட்டினார். அத்தோடு நாடகக்குழு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் காந்திஜி பற்றிய நூல்களும் வள்ளலார் பற்றிய நூல்களும் பரிசாக வழங்கப்பட்டன. இறுதியில் நாங்கள் திரு. ஆர்.வி. அய்யா அவர்களுடனும் திரு. மகாலிங்கம் அவர்களுடனும் புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டது இன்னும் பசுமையாக நினைவில் நிழலாடுகிறது.

அவருடைய வாழ்க்கையில் நடந்த சில முக்கிய சம்பவங்களை நினைத்தால், இம்மாமனிதர் ஒரு காவியத் தலைவனாகவே நமக்குக் கட்சியளிப்பார் என்றால் மிகையாகாது.

1938-ல் ஜானகி அம்மாளுடன் திருமணம்; 1942-இல் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டு இரண்டாண்டு சிறை; 1944-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாகாண காங்கிரஸ் தொழிலாளர் பிரிவுக்குப் பொறுப்பேற்பு; 1947-50 வரையில் சென்னை மாகாண 'பார் பெடரேசன்' செயலாளராகப் பதவி வகித்தல்; 1949-இல் தொழிலாளர் சட்ட இதழ் தொடங்கியது; 1950-ல் இடைக்கால பார்லிமெண்ட் உறுப்பினராக ஆனது; 1952-இல் தஞ்சையில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று பார்லிமெண்டில் நுழைந்தது; 1953-இல் காங்கிரஸ் பார்லிமெண்ட் கட்சியின் செயலாளராகப் பதவியேற்பு; 1957-ல் மீண்டும் பாராளுமன்றத்திற்கு போட்டியிட்டு வெற்றி; மாநில அரசில் பொறுப்பேற்க லோக்சபா உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமாசெய்தல்; சென்னை மாகாணத்தின் மேலவை உறுப்பினராகி காமராஜர் அமைச்சரவையில் தொழிற்சாலை, தொழிலாளர், கூட்டுறவு, மின்சாரம், போக்குவரத்து மற்றும் வணிகவரி ஆகிய துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகித்தல்; 1967 முதல் 1971 வரை திட்டக்குழு உறுப்பினராகி தொலைத் தொடர்பு, இரயில்வே உள்ளிட்ட முக்கிய துறைகளுக்கான திட்டங்களை வகுத்தது; 1977 மற்றும் 1980 -ஆம் ஆண்டுகளில் மீண்டும் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்வு; 1980-ஆம் ஆண்டு இந்திரா காந்தி

அமைச்சரவையில் நிதியமைச்சராகவும் பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் பொறுப்பு வகித்தல்; 1984–ல் துணை ஜனாதிபதியாகவும் 1987–இல் ஜூலை 25 முதல் 1992 ஜூலை 25 வரை இந்தியாவின் எட்டாவது ஜனாதிபதியாகவும் பதவி வகித்தார்.

பன்னாட்டு செலாவணி நிதியம், புனரமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச வங்கி, ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி உள்ளிட்ட நிறுவனங்களின் கவர்னராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

மதுரை காந்தி மியூசிய நிர்வாகக்குழுத் தலைவராகவும், பாரதி வித்யா பவன் தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஜவஹர்லால் நேரு விருது, இந்திரா காந்தி பரிசு உள்ளிட்ட ஏராளமான விருதுகள் குழுவுக்குத் தலைமை வகித்துள்ளார்.

சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கான தாமிர பத்திர விருது, சோவியத் லேண்ட் பரிசு இவைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்.

தனிமுத்திரை பதித்த தலைவன்:

தமிழ்நாட்டில் மோட்டார் வாகனத் தொழிற்சாலைகளும், திருச்சியில் ‘பெல்’ ஆலையும், நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிற்சாலையும், எஞ்சினியரிங் மற்றும் ரசாயனத் தொழில்களும், ஜவுளித் துறையும் செழித்து வளர ஆர்.வி. அவர்களின் காலம் பொற்காலமாக இருந்தது என்றால் மிகையாகாது.

அன்பு, அடக்கம், உழைப்பு, நேர்மை, தொண்டு ஆகியவற்றுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்த திரு. ஆர்.வி. அய்யா அவர்கள் பொது வாழ்வில் தான் ஏற்றுக்கொண்ட அனைத்துப் பணிகளையுமே மிகுந்த அக்கறையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் செய்து தனி முத்திரை பதித்தவர். காமராஜர் ஆட்சி காலம் பொற்காலம் என்று இன்றளவும் பேசப்படுகிறது என்றால் அதற்கு முக்கிய காரணகர்த்தாக்கள், சி. சுப்பிரமணியம், ஆர். வெங்கட்ராமன், கக்கன் போன்றோராவர்.

நேர்மையற்ற செயல்களைச் செய்யாதவர், நிதானம் இழந்து பேசாதவர், தற்புகழ்ச்சியை விரும்பாதவர், விளம்பரத்தை நாடாதவர், கர்ம வீரரின் அடியொற்றி வாழ்ந்த ஆர்.வி. மறைந்துவிட்டார், என எண்ணுகையில் நெஞ்சு கனக்கிறது.

தமிழகத்தின் தஞ்சை மாவட்டம், பட்டுக்கோட்டை அருகிலுள்ள ராஜமடம் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்து பார்போற்றும் குடியரசுத் தலைவராகவும் ஊர் போற்றும் உத்தமராகவும் வாழ்ந்தவரின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் இச்சிறியேனும் பங்கு பெற்றது மறக்க முடியாத நினைவலைகளாய் என்றென்றும் பசுமையாய் நிழலாடிக் கொண்டேயிருக்கும்.

அன்னாருக்கு வெளியிடப்படும் இந் நூற்றாண்டு மலர் மலர்ந்து மணம் பரப்பி அவரது குணநலன்களையும், பேராற்றலையும், புகழையும் அனைவரும் கண்டுணர்ந்து கடைப்பிடிக்க உதவும் என நம்புகிறேன்.

வாழ்க ஆர்.வி. அய்யாவின் புகழ்! வளர்க அவரது குணநலன்கள் நமது உள்ளங்களில்!!

செயற்கரிய செம்மல்
மேதகு R. வெங்கட்ராமன்

K. ஸ்ரீகண்டன்
அலுவலக மேலாளர்(ஓய்வு)

காந்திகிராம அறக்கட்டளை மேதகு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு மலர் வெளியிட இருப்பதறிந்து மகிழ்வுற்றேன்.

காந்திகிராமம் ஆரம்ப காலம் முதல் அதன் வளர்ச்சியில் அம்மா, மாமா அவர்களோடு மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர், முன்னாள் ஜனாதிபதி மேதகு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள். சுதந்திர இந்தியாவில் அரசியல் அரங்கிலும் சமூக சேவையிலும் சிறந்து விளங்கிய பெருந்தகை.

சௌந்திரம் அம்மா மற்றும் G.R. மாமா ஆகியோர் அரசியலை துறந்து சமூக சேவை மற்றும் காந்தீய நிர்மாணப் பணிகளில் தங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்த காலகட்டத்தில் உயர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அரசியல் அரங்கில் நிலைத்து நின்றார். தீரன் சத்திய மூர்த்தி மற்றும் பெருந்தலைவர் காமராஜருடன் நெருங்கிப் பழகிய அவர் காமராஜரின் அமைச்சரவையில் தொழில் துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றி மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். பின்னர் தேசிய அரசியலில் ஈடுபட்ட அவர் மத்திய அமைச்சரவையில் நிதி மற்றும் ஏனைய இலாக்காக்களில் அமைச்சர் பொறுப்பு வகித்துள்ளார். நமது நாட்டின் மிக உயரிய பதவிகளான துணை ஜனாதிபதி மற்றும் ஜனாதிபதி பதவிகள் அவரைத் தேடிச் சென்றது. பத்திரிக்கைத் துறையிலும் அவர் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தொழிலாளர்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை சட்ட ரீதியாக அலசி ஆராய 'Labour Law Journal' என்னும் ஆங்கில மாத இதழினை நிறுவி திறம்பட நடத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறு பல்வேறு பொறுப்புகளில் உயர்திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் இருந்தாலும் அம்மா மற்றும் மாமா அவர்களுடன் கொண்டிருந்த பாசப்பிணைப்பின் காரணமாக காந்திகிராம செயற்குழுவிலும் அதனைத் தொடர்ந்து காந்திகிராம அறங்காவலர் குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்தார். காந்திகிராம வளர்ச்சியில் அவ்வப்பொழுது எழுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு தனது கருத்துக்களை அம்மா, மாமா அவர்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டு தனது பங்களிப்பினை அளித்துள்ளார்.

நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தங்களுக்காக காந்திகிராம நிர்வாகத்தைப் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரித்து தற்பொழுதுள்ள தலைமையகத்தின் கீழ் இயங்குகின்ற அனைத்து பிரிவுகளையும் சேர்த்து காந்திகிராம அறக்கட்டளை உருவாக்கப்பட்டதில் உயர்திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களின் ஆலோசனையும் பங்களிப்பும் சௌந்தரம் அம்மா அவர்களுக்கு பெரிதும் உதவின.

சௌபாக்ய இல்லக் குழந்தைகளின்பால் மிகுந்த அன்பு செலுத்தியவர். காந்திகிராமம் வரும்பொழுதெல்லாம் சௌபாக்ய இல்லக் குழந்தைகளைக் காண்பதிலும் உரையாடுவதிலும் மகிழ்ச்சியைக் கண்டவர். காந்திகிராமத்தின் பல்வேறு இலாகா தலைவர்களின் கூட்டத்தில் அவர்களைச் சந்தித்து காந்திகிராமப் பணிகளை கேட்டறிந்து தனது கருத்துக்களை அவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதில் ஆர்வமுடையவர். துணை ஜனாதிபதியான உடன் அறங்காவலர் குழுவில் தொடர முடியாத நிலையிலும் அம்மா அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் போஷகராக மற்றும் காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகத்தின் மூன்றாவது வேந்தராக திகழ்ந்தார். இதன் வழித் தோன்றலாக தற்பொழுதும் கிராமியப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராக உதவி ஜனாதிபதியை தேர்ந்தெடுப்பது மரபாகியுள்ளது.

இவ்வளவு பெருமைமிகு பெருந்தகை உயர் திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் அரசியலில் கறைபடியா கரங்களுக்குச் சொந்தக்காரர். தனது உழைப்பில் கிடைத்த சம்பாத்தியத்திலிருந்து பல்வேறு கல்வி மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு வாரி வழங்கிய வள்ளல். அந்த வகையில் காந்திகிராம அறக்கட்டளையும் அவ்வப்பொழுது பயன் அடைந்திருக்கிறது.

என்னுடைய முப்பது ஆண்டுகால காந்திகிராமப் பணியில் உயர்திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் வருகையின்போது அவரது இருப்பிட வசதி, உணவு மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு ஆகிய பொறுப்புக்கள் என்னிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. வேலை செய்பவர்களிடம் மிகுந்த அன்புடனும் கனிவுடனும் பழகுவார். ஃபில்டர் காப்பி, உயர்தர தேனீர் பானம் விரும்பி அருந்துவார். லெட்சுமி சேவா சங்கத்தின் மருந்து வகைகளை அடிக்கடி விரும்பி கேட்டு வாங்குவார். அறக்கட்டளைக் கூட்டங்கள் மற்றும் அலுவல்கள் சம்பந்தமாக தொடர்பு வைத்து அவர்களின் அன்பினைப் பெற்றவன் என்பதை நினைக்கும்பொழுது பூரிப்படைகிறேன்.

காந்திகிராமம் மேதகு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களின் நூற்றாண்டுவிழாவைக் கொண்டாடுவதன் மூலம் தனது பொறுப்பினை ஆற்றியுள்ளது என்றால் அது மிகையல்ல.

In dias of the Amma's Dimond Jubilee Celebrations

ஆர்.வி. யும் நானும்...

டாக்டர் S. பாலசுப்ரமணியன்
லெட்சுமி சேவா சங்க முன்னாள் நிர்வாக அலுவலர்
சென்னை

சட்ட மாமேதை, சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகி, முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர், தமிழகத்தின் தொழிலாளர்களின் நண்பன், காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் அண்ணா (மூத்த சகோதரர்), அறங்காவலர், ஆலோசகர், அன்னை டாக்டர் சௌந்தரம் அம்மா அவர்களின் குடும்ப நண்பர் என்று போற்றப்பட்ட மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் அறிமுகம் காந்திகிராமத்தில்தான் கிடைத்தது. அவர் காந்திகிராமம் வந்திருந்தபொழுது அவருக்கு கதர் துணிவேண்டுமென்று கேட்டார். அவர் தங்கியிருந்த விருந்தினர் விடுதிக்கு துணிகளைக் கொண்டு காண்பித்துவிட்டு வந்தேன்.

காந்திகிராமம், சங்கங்களின் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு நடந்துவந்தது. அதில் நான் ஒரு (கவுன்சிலர்) உறுப்பினராக இருந்தேன். அன்னை சௌந்தரம் அவர்கள் காந்திகிராமத்தை ஆரம்பித்த போது எதிர்வரும் தலைமுறையினர் அதன் கொள்கைகளை உறுதியாகக் கடைபிடித்து நடத்திச் செல்லவேண்டுமென்ற தன் விருப்பத்தை திரு. ஆர்.வி. அண்ணாவிடம் கூறினார். அதன் பின்னர் காந்திகிராமம் சொசைட்டியை அறக்கட்டளையாகப் பதிவு செய்வது சிறந்தது என ஆலோசனை கூறி அன்னை அவர்கள் திரு. ஆர்.வி. அண்ணாவையே கவுன்சிலர் உறுப்பினர்களிடையே அறக்கட்டளையின் நோக்கங்கள் குறித்த விதிகளை ஒவ்வொன்றாகப் படித்து விளக்கம் கொடுத்து தீர்மானம் நிறைவேற்றச் செய்தார். பிறகு 1976–ஆம் ஆண்டு அறக்கட்டளையாகப் பதிவு பெற்றது.

பின்னர், காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் அறங்காவலர் கூட்டத்திற்கு உயர்திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் மதுரை வந்து, அங்கிருந்து காந்திகிராமம் வருவதாக எற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. திரு. ஆர்.வி. அண்ணா அவர்களை மதுரை ரயில் நிலையத்தில் சென்று வரவேற்று காந்திகிராமம் அழைத்து வருமாறு திரு.வி.பி. அண்ணா அவர்கள் என்னை மதுரைக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். அப்பொழுது அவரை மதுரை ரயில் நிலையத்தில் காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் சார்பில் வரவேற்று TVS விருந்தினர் இல்லத்திற்குச் சென்று சிறிது ஓய்வெடுத்து அங்கேயே காலை சிற்றுண்டியை முடித்துக்கொண்டு காந்திகிராமம் கிளம்பினார். அவருடன் ரானே மோட்டார் தலைவரும் காந்திகிராம அறக்கட்டளையின் அறங்காவலருமான திரு. L.L. நாராயணன் அவர்களும் TVS காரில் வந்தார்கள். திரு. ஆர்.வி. அண்ணா அவர்களைப் பற்றி சென்னையில் தமிழக அரசின் தொழில் துறை அமைச்சராக அவர் இருந்த பொழுது தொழில் துறையில் அவர் செய்த மாற்றங்களையும் தொழில் துறை தமிழகத்தில் நன்கு வளர்வதற்கு அவர் செய்த சேவையையும் வியந்து பாராட்டிக்கொண்டே வந்தார்கள்.

லெட்சுமி சேவா சங்கம் காந்திகிராமத்தில் ஆரம்பித்து முதன் முதலில் எட்டு வகையான சித்தா ஆயுர்வேத மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. சித்தா ஆயுர்வேத மருந்துகள் அறிமுக விழா காந்திகிராம அறக்கட்டளையில் நடந்தது. அவ்விழாவிற்கு திரு. ஆர்.வி. அண்ணா அவர்கள், அப்போதைய தமிழக கல்வி அமைச்சர் திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் தலைமையில் வெளியிட TVS

தொழில் துறையின் நிர்வாக இயக்குநர் திரு. கே. ரமேஷ் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். இந்த மருந்துகளின் சிறப்பினை சித்தா மருந்துகள் செய்யும் நிலையத்தைக் காந்திகிராமத்தில் நிறுவுவதற்கு ஆலோசகராக இருந்த டாக்டர் Y. கொண்டல்ராவ் அவர்கள் விளக்கினார்கள். காந்திகிராம அறக்கட்டளை நிர்வாக அறங்காவலரும் லெட்சுமி சேவா சங்கத்தின் செயலாளருமான திரு. வி.பி. அண்ணா ஆயுர்வேத மருந்துகள் செய்யும் நிலையத்தை காந்திகிராமத்தில் நிறுவுவதற்கு அரும்பாடுபட்டவரும் அதற்கு உறுதுணையாக நின்ற திரு. V.K. அண்ணா, துணைத் தலைவர் டாக்டர் ர. கௌஸல்யாதேவி போன்றவர்களும் பங்கேற்றனர்.

அதுமட்டுமல்லாது திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் ஆயுர்வேத மருந்துகள் செய்யும் நிலையத்தைப் பார்வையிட தமிழக அரசின் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சராக இருந்த டாக்டர் H.V. ஹண்டே அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள அவர் வந்து பார்வையிட்டதோடு அல்லாமல் நல்வாழ்வுத்துறை இயக்குநராக இருந்த திருமதி குர்சியா காந்தி IAS அவர்களை அனுப்பினார்கள். அவர்களும் பார்வையிட்டு சித்தா ஆயுர்வேத மருந்துகளை அரசு மருத்துவமனைகளுக்கு சப்ளை செய்ய அவர்கள் ஆணையிட்டார்கள். அப்பொழுது தமிழக அரசின் நலவாழ்வுத்துறை செயலாளராக திரு. லெட்சுமி காந்தன் பாரதி அவர்கள் இருந்தார்கள்.

உயர்திரு. ஆர்.வி. அண்ணா அவர்கள் இந்திய குடியரசுத் தலைவராக இருந்தபொழுது குடியரசுத் தலைவரைக் கவனிக்கும் மருத்துவக் குழுவில் முதன் முதலில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஒரு அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க சித்தா டாக்டர் திருச்சி ஆர். கண்ணன் அவர்களை ஒரு உறுப்பினராக வைத்திருந்தார் என்பதிலிருந்து அவருக்கு இந்திய மருத்துவத்தின் மீது, குறிப்பாக சித்தா, ஆயுர்வேத மருந்துகள் பேரில் இருந்த நம்பிக்கை தெள்ளத் தெளிவாக உணர முடிந்தது.

மேலும், அவர் ச்யவனப்ராஷ் லேகியம் பல நிறுவனத் தயாரிப்புகளை மாதிரி பார்த்துள்ளார். எல்லாவற்றையும்விட காந்திகிராம தயாரிப்புதான் நன்றாக இருந்தது என்பதற்கு சான்றளித்துள்ளார். நான் டெல்லிக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் உயர்திரு. ஆர்.வி. அண்ணா அவர்களை டெல்லியில் சந்தித்துப் பேசிவந்துள்ளேன். அப்பொழுது அவருக்குப் பிரியமான ச்யவனப்பிராஷ் லேகியத்தை காந்திகிராமத்திலிருந்து கொண்டுபோய் கொடுத்துள்ளேன். அதற்குரிய விலையைவிட இரண்டு மடங்கு தொகைக்கு காந்திகிராம குழந்தைகள் விடுதிக்கு காசோலை அனுப்பி வைக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். டெல்லியில் அவரைச் சந்திக்கும்பொழுதெல்லாம் அவருடைய சென்னை அசெம்பிளி அனுபவங்களைக் கூறுவார். அதேபோல் அவர் தொழில்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது அவர் உடனுக்குடன் பைல்களைப் பார்த்து கையொப்பமிடுவது வழக்கம் என்றும் ஒரு நாள் இரவு நேரம் போனதே தெரியாமல் பைல்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த போது எல்லோரும் சென்றுவிட்டனர் என்று நினைத்து காவலர்கள் வெளிக்கதவைப் பூட்டிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள் என்றும் பிறகு மிகவும் சிரமப்பட்டு காவலர்களைத் தொடர்புகொண்டு கதவைத்திறக்கச் சொல்லி வெளியே வந்ததாகத் தன்னுடைய அனுபவத்தைக் கூறினார்.

இவ்வாறு ஒரு சரித்திர நாயகனுடன் எனக்கும் ஒரு தொடர்பு கிடைத்ததை இம்மலர் வாயிலாகப் பகிர்ந்துகொள்ள வாய்ப்பளித்த மலர்க்குழுவுக்கு நன்றி.

"நினைத்துப் பார்க்கிறேன்"

ப. ஆறுமுகம்
துணைச் செயலாளர்
கதர் அறக்கட்டளை

"ஆறுமுகம் இன்றைக்கு மாலை காந்தி நினைவு மண்டபத்தில் நமது மருந்துகளை அறிமுகப்படுத்தி வெளியிடுகிறார்கள். அதற்கான வேலையை, இப்பொழுதிருந்தே நீங்களும் உமது குழுவினரை வைத்துக்கொண்டு வேலையைச் செய்யவேண்டும்." 1980–81–ல் எங்களது குருநாதராக இருந்து இன்றும் எங்களது வளர்ச்சிக்கும், உழைப்புக்கும் ஊக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பாசமிகு பாலு சார் என்கிற திரு. பாலசுப்ரமணியன் அவர்கள் எனக்கு இட்ட பணி இது.

மாலை நேரம் நெருங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. காந்திகிராமத்தில் காலையும் மாலையும் விவரிக்க முடியாத ஒரு இன்ப அலை வீசும். அப்படித்தான் அன்றைக்கும் அனைவரும் பரபரக்க விழா ஏற்பாடினை செய்து கொண்டு இருந்தோம். லெட்சுமி சேவா சங்கத்தின் சித்த ஆயுர்வேத மருந்துகளை வெளியிட இன்று பெரியவர்கள் அனைவரும் வருவார்கள், என்னென்ன பேசப்போகிறார்கள்! நமது காந்திகிராமத்தில் என்ன புதிய சகாப்தம் உருவாகப் போகிறது! யார் முதலில் வருவார்? யாரை எங்கே அமர வைப்பது? குழந்தைகள் நாட்டியம், பாட்டு மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகள் இங்கு நடைபெறப் போகிறது இப்படியான ஒரு தவிப்பு. இது சாதாரணத் தவிப்பு அல்ல. இதற்கு இடையில் பாலு சார் அங்கும் இங்கும் மேடையில் நடந்து கொண்டிருந்தது, அவர் நடனமாடிக் கொண்டு இருப்பது போல இருந்தது எங்களுக்கு. நானும் பிற ஊழியர்களும் மேடையில் நின்றுகொண்டு வருவோரை அழைத்து அமரச் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். நேரம் ஆக ஆக அந்தத் தவிப்பு எங்கே பெரியவர்கள்? எங்கே திரு. ஆர்.வி. ஐயா மற்றும் உடன் வருபவர்கள் என்று நீண்டுகொண்டே சென்றது. சிறிது நேரத்தில் மேடையில் "இதோ வந்துவிட்டார்கள்" என ஒரே சப்தமும் பரபரப்பும் தொற்றிக் கொள்கிறது.

விழா மேடையில் எங்களுக்குத் தெய்வமாக வாழ்ந்து உயர்ந்து நிற்கும் "அம்மா" அவர்கள் அருமைப் பெரியவர் திரு. ஆர்.வி. என அன்போடு அழைக்கப்படும் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் ஐயா, அதோ உடன் தமிழக நிதி அமைச்சர் நாவலர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அதோ சுகாதாரத்துறை அமைச்சர் H.V. ஹண்டே அவர்கள் மற்றும் டாக்டர் கொண்டல்ராவ், ஏற்கனவே மேடையில் எங்களது அன்புக்குரிய பெரிய அண்ணா V.P. என்கிற திரு. V. பத்மநாபன் அண்ணா அவர்களும் மற்றும் V.K. அண்ணா என்கிற திரு. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி அண்ணா அவர்களும் இருந்தது ஒரு அற்புதகாட்சி. (வழக்கமாய் சீரிய கருத்துக்களை தெளிவாகவும் சிரிக்கச் சிரிக்கவும் பேசும் வல்லமை படைத்த நாவலர். அடுத்து தலைமை ஏற்ற திரு. V.P. அண்ணா அவர்கள் தனக்கே உரித்தான சிறந்த ஒரு பேச்சை பதிவு செய்தபின், பிற தலைவர்கள் பேசினார்கள். காந்திகிரமத்தின் வளர்ச்சியில் தனது பங்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதனை அன்புக்குரிய பெரியவர் திரு. V.P. அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துதுரைத்தார். தனக்கே உரித்தான

பேச்சினால் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்து பேசியவர் நாவலர் அவர்கள். அதன் பின் சுகாதாரத்துறை அமைச்சர் டாக்டர் H.V. ஹண்டேயும் பேசி அமர்க்களப்படுத்தினார்.

காந்திகிராமம் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம் அதனுடைய குறிக்கோள் "அம்மாவின் ஆசைப்படி" ஆதரவற்ற சிறார்கள், கைம்பெண்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட மகளிர், கணவனை இழந்தவர்கள், மாற்றுத்திறனாளிகள் ஆகியோரது வாழ்க்கை சிறக்கவும் காந்திகிராமத்தைச் சுற்றி இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்கி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், காந்திகிராமத்தில் தயார் செய்யும் மருந்து இந்திய நாடெங்கும் சென்று சேர்வதோடு நோயற்ற மக்களை இந்நாடு பெறவேண்டும் என அறிவுரை கூறி, லெட்சுமி சேவா சங்கத்தின் எட்டு சித்த ஆயுர்வேத மருந்துகளை திரு. ஆர்.வி. ஐயா அவர்கள் தனது திருக்கரங்களால் வெளியிட அதனை TVS–ன், நிர்வாக இயக்குநர் திரு. K. ரமேஷ் பெற்றுக்கொள்ள அந்த நிகழ்ச்சி அனைத்தும் நெஞ்சத்தில் நீங்காத ஒரு காட்சியாக இருந்தது. ஆம், தனது கரங்களால் மருந்துகள் வெளியிடப்பட்ட அந்த சிறுதுளி, இன்று ஆலமரமாக வளர்ந்து சித்த, ஆயுர்வேதத்துறையில் பல அரிய சாதனைகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறது லெட்சுமி சேவா சங்கம். எப்போதும் சிரித்த முகத்தோடு தோன்றும் அன்புமிகு ஆர்.வி. ஐயா அவர்களைப் போலவே, நமது மருந்துகளை பயன்படுத்தி குணமாகும் நபர்களின் முகத்தில் தோன்றும் சிரிப்பும், நம் வளர்ச்சிக்கு ஒரு இயற்கை உரம் என சொல்லிக் கொள்வதில் பேரானந்தம் அடைகிறேன்.

திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் நூற்றாண்டுவிழா சிறக்க எங்களது வாழ்த்துக்கள்!

நலமுடன் வாழ இயற்கையோடு இணைவோம்

எஸ்.எம். நாடார் மெமோரியல்

இந்திய முறை மருத்துவமனை

சித்தா - ஆயுர்வேதா - யுனானி - யோகா

376, P.H. ரோடு, அரும்பாக்கம், சென்னை – 600 106

Phone : 044-23635218 Cell : 99628 69797

நிறுவனர்: Dr. M. கல்யாணசுந்தரம் RMP(S), DYN.,

தலைமை மருத்துவர்: Dr. K. பரமேஸ்வரன் BIM

சிறப்பு சிகிச்சைகள்:

- வாத, பித்த, கப மாறுபாடுகள்
- நீரிழிவு (சர்க்கரை நோய்), அதிஇரத்த அழுத்தம்,
- பக்கவாதம், முடக்குவாதம், மூட்டு தேய்மானம், கழுத்து மற்றும் முதுகு வலி
- தோல் நோய்கள் – சோரியாசிஸ், கரப்பான், வெண்புள்ளி
- குழந்தைகளின் சளி, இருமல், தீராத்தலைவலி, சைனஸ், ஆஸ்துமா
- அஜீரணம், மூலம், பவுத்திரம்
- சிறுநீரக மற்றும் பித்தப்பை கல்
- இரத்தக்குறைவு, காமாலை (ஹெபடைடிஸ்)
- பொடுகு, முடி உதிர்தல், இளநரை
- ஒழுங்கற்ற மாதவிடாய், சுழற்சி மற்றும் வலி
- வெள்ளைப்படுதல்
- கர்ப்பப்பை கட்டி, குழந்தைப்பேறின்மை
- ஆண்மைக்குறைவு, நரம்புத்தளர்ச்சி
- விந்தணுக்கள் குறைவு, துரித ஸ்கலிதம்
- தூக்கமின்மை, மனம் ஒருநிலைப்படாமை
- ஆரம்ப நிலை புற்றுநோய்

உழைப்பால் உயர்ந்த மாமனிதர்

கல்லுப்பட்டி சுப்பையா.V.

ஒய்வுபெற்ற துணைச் செயலாளர், கதர் அறக்கட்டளை

இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை அமைத்தது. முதலமைச்சராக திரு. கே. காமராஜர் பொறுப்பேற்றார்கள். அதிகம் படிக்காதவர். மெத்தப் படித்தவர்களும் ஆச்சரியப்படும் அளவிற்கு அனுபவ அறிவு பெற்றவர். அதிகாரிகள் பிரமிக்கும் அளவிற்கு அவரது ஆற்றல் நிறைந்த நிர்வாகம் அமைந்திருந்தது. தமிழகத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல அது பெரிதும் உதவியது. இந்திய வரலாற்றில் அதிகம் படிக்காத முதல்வர்கள் தமிழகத்தை ஆண்டு சாதனை படைத்தனர். ஒருவர் பெருந்தலைவர் திரு.கே.காமராஜ் மற்றவர் புரட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் ஆவார். மெத்தப் படிக்காத இருவரும் தமிழகத்திற்கு சிறப்பான ஆட்சியைக் கொடுக்க முடிந்தது. இன்றளவும் மக்கள் அந்தத் தலைவர்களின் சிறப்பான ஆட்சியைப் பாராட்டியும் நெஞ்சாரப் புகழ்ந்தும் வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

அவர்கள் காலத்தில் அரசுத் துறையில் பணியாற்றி தற்சமயமும் பணியாற்றி வரும் அதிகாரிகளின் நேர்மையான நிர்வாகத்தை நினைவுகூறத் தவறுவதில்லை.

திரு. கே. காமராஜரின் சிறப்பான ஆட்சிக்கும் புகழுக்கும் காரணமாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்து கைகொடுத்தவர்கள் மறைந்த முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு.ஆர்.வெங்கட்ராமன் அவர்களும், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஆவர். திரு.கே.காமராஜர் மந்திரிசபையில் திரு.ஆர்.வி. அவர்கள் தொழிலாளர் நல அமைச்சராகவும், தொழில் அமைச்சராகவும் பொறுப்பு வகித்தவர். அப்போதைய எதிர்க்கட்சி வரிசையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திரு. என்.வி. நடராஜன், திரு. ப.உ. சண்முகம், திரு. கோவிந்தசாமி ஆகியவர்கள் சட்டமன்றத்தில் அதிகமான கேள்விகளை எழுப்பக் கூடியவர்கள். இதை எல்லாம் உன்னிப்பாக திரு. கே. காமராஜ் அவர்கள் கவனித்தது மட்டுமல்லாது தனது சகாக்களாகிய திரு. ஆர்.வி. அவர்களும் திரு. C.S. அவர்களும் சரியான பதில்களைக் கொடுப்பார்கள் என்ற தைரியத்தில் அமர்ந்திருப்பார். அவர் எதிர்பார்த்ததைப் போலவே இருவரும் அவர்களுக்கு பதில்சொல்லி அமரவைத்து திரு. காமராஜ் அவர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுவிடுவார். திரு.ஆர்.வி. அவர்களும் திரு. C.S. அவர்களும் திரு. காமராஜரின் இரு கரங்களாக இருந்து சிறப்பான ஆட்சிக்கு புகழ் சேர்த்தார்கள். கடந்தகால தமிழக ஆட்சியில் இவர்கள் மூவரும் பாராட்டப்பட்டது மட்டுமல்ல, மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்தவர்கள். மக்கள் சேவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர்கள். அவர்கள் தமிழகத்திற்கு தன்னலம் கருதாது தந்த உழைப்பால் அவர்கள் எதிர் காலத்தில் இந்திய அரசியலில் பெரிய பதவிகளை அடைவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். அவரது ஆற்றலும் அறிவும் திறமையும் மேலோங்க மேலோங்க அதற்கு ஏற்றவாறு பதவி உயர்வும் அவரைத் தேடி வந்தது...

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் M.A. B.L., பட்டம் பெற்றவர். தொழிலாளர் நல சட்ட திட்டங்களை முறையாக வகுத்து ஒழுங்குபடுத்தியவர். அதன் மூலம் அவரது ஆற்றல் இந்திய அளவில் பிரபலமடைந்தது. பின்னர் தமிழகத்தின் தொழில் அமைச்சர் பொறுப்பையும் ஏற்றார். திரு.ஆர்.வி. அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்த சமயம் தமிழகம் தொழில் முன்னேற்றம் கண்டது. பெரும் இயந்திரத் தொழில்கள் வளரவும், அவைகள் சிறப்புப் பெறவும் அவரது ஆற்றல் துணையாக இருந்தது. இந்த தமிழகத் தொழில் வளர்ச்சியால் மத்திய அரசு தமிழகத்தைப் பற்றியும் திரு.ஆர்.வி. அவர்களின் திறமையைப் பற்றியும் சிந்திக்கத் தொடங்கியது. இதன் பிரதிபலிப்பே அவர் தமிழகத்தை விட்டு டெல்லிக்குப் பறந்து சென்றார். மத்திய அமைச்சரவையில் பாதுகாப்பு அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து பாராட்டுதல்களைப் பெற்றார். பொறுமையாகவும் அமைதியாகவும், ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத அவரது அணுகுமுறை மேலும் மேலும் அவர் பதவியில் முன்னேற துணை நின்றன. சில ஆண்டுகளில் உதவி ஜனாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்றார். அதன் பின்னர் தொடர்ச்சியாக இந்தியாவின் மிகப் பெரிய பதவியான ஜனாதிபதி பதவியும் அவரைத் தேடி வந்தது. அந்தப் பதவி அவரையும் அவர் அந்தப் பதவியையும் அலங்கரித்ததை நாம் அறிவோம்.

திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் ஜனாதிபதியாக இருந்த சமயத்தில் முற்றிலும் யாரும் எதிர்பாராத துயர சம்பவத்தால் இந்திரா காந்தியை இந்திய நாடு இழக்க நேர்ந்தது. அந்த இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் வெளிநாட்டிலிருந்த திரு. ராஜிவ் காந்தியை உடனடியாக தாய் நாட்டிற்கு வரவழைத்து பிரதமர் பதவியை ஏற்க மிகவும் சாமர்த்தியமாகவும் சாதுர்யமாகவும் அவர் எடுத்த நடவடிக்கை அமைதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இந்தியத் தலைவர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றதோடு அவருடைய திறமைக்கு ஓர் பெரிய எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது.

இந்திய அளவிலும் உலக அளவிலும் ஆற்றல் படைத்த இத்தலைவருடன் இரண்டு சமயங்களில் அருகில் இருந்து பேசும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் எனக்குக் கிடைத்த பெரிய அதிர்ஷ்டமாக இன்றளவும் நான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு சமயம் சென்னை கோபாலபுரம், காதி கிராமோத்யோக் பவன் நிர்வாகியாகவும் செயலாளராகவும் இருந்த திரு. C.D.V. ராகவலு பெயரில் ஒரு அறக்கட்டளை உருவாக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழகத்தில் சிறப்பான பணிகள் செய்த கதர் ஸ்தாபனங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பரிசும் பாராட்டும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. குறிப்பிட்ட அந்த ஆண்டு தமிழகத்தில்

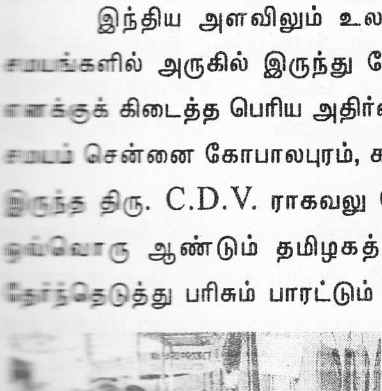

சிறப்பான கதர்பணி செய்ததற்கான பரிசு வழங்க காந்திகிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார்கள். விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு கௌரவிப்பதற்காக காந்திகிராமத்திற்கு அழைப்பு அனுப்பி இருந்தார்கள்.

அப்போதைய காந்திகிராம நிர்வாக அறங்காவலர் திரு. வெ. பத்மநாபன் அண்ணா அவர்கள் இந்தப் பரிசை வாங்க அந்த விழாவிற்கு என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து

அனுப்பிவைத்தார்கள். அந்த விழாவின் சிறப்பு விருந்தினராக திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் கலந்துகொண்டு விழாவைச் சிறப்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. அப்பொழுது விழா மேடைக்கு நான் அழைக்கப்பட்டேன். மேடையில் திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் எனக்கு சால்வை போர்த்தி பரிசும் வழங்கிப் பாராட்டினார்கள். அப்போது ஆர்.வி. அவர்கள் "காந்திகிராமம் பரிசு பெறுவது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது" என்று என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அது சமயம் நானும் அந்தப் பெரியவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்தேன்.

மற்றொரு சமயம் மதுரை காந்தி மியூசியத்தில் காந்திகிராம புதிய உற்பத்தி பொருள்கள் விற்பனைத் துவக்க விழா நடைபெறவிருந்தது. காந்திகிராமத்தில் உற்பத்தியான புதிய குளியல் சோப் விற்பனைத் துவக்கவிழா திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்த ஏற்பாடு ஆகியிருந்து. நான் ஒய்வு பெற்ற சமயம். அந்த விழாவிற்கு நானும் அழைக்கப்பட்டிருந்ததால் சென்றிருந்தேன். விழா நடக்கும் மண்டபத்தின் முன்புறம் கார் வந்து நின்றதும் திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் இறங்கினார்கள். படியில் ஏறி விழா மண்டபத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். உடன் அப்போதையச் செயலாளர் தற்சமயம் நிர்வாக அறங்காவலராக உள்ள திரு.எம்.ஆர். ராஜகோபாலன் அண்ணா அவர்கள் அவரை அழைத்துக்கொண்டு படி ஏறினார்கள். நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். அப்பொழுது திரு. ஆர்.வி. அவர்களுக்கு வணக்கம் தெரிவித்தேன். அவர் என் முதுகில் இரண்டு முறை தட்டிக்கொண்டே படியேறினார்கள். அப்பொழுது திரு. எம்.ஆர். அண்ணா அவர்கள் என்னை அறிமுகப்படுத்தி, பல ஆண்டுகள் இவர் நம்முடன் பணிபுரிந்தவர். ஒய்வு பெற்ற பின்னரும் நம்மோடு தான் இருக்கிறார் என்றார். திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் மீண்டும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். நானும் பதிலுக்கு ஆமாம் என்பதுபோல் தலையசைத்தேன்.

இது தவிர அன்னபூர்ணா பந்தலில் அவர் கலந்துகொண்ட பல விழாக்களுக்கான ஏற்பாட்டினை நான் நேரில் இருந்து செய்துள்ளேன். விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற என்னால் இயன்ற உதவிகளையெல்லாம் செய்துள்ளேன். வேறொரு சமயம் காந்தி தியானமண்டபத்தில் ஒரு விழா. நமது சித்தா மருந்து உற்பத்தி பொருட்களின் விற்பனைத் துவக்க விழா, அதில் காந்திகிராமத்தைத் தோற்றுவித்த நமது அம்மா டாக்டர் சௌந்தரம் அவர்கள் திரு. வெ. பத்மநாபன் அண்ணா அவர்கள் தமிழக சுகாதார அமைச்சர் திரு. எச்.வி. ஹண்டே அவர்கள், கல்வி அமைச்சர் இரா.நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கலந்துகொண்ட மிகச் சிறப்பான விழா. அன்று பேசிய கல்வி அமைச்சர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் தனது உரையில் தனது இளமைக் காலத்தில் திரு.ஆர்.வி. அவர்களுடன் பள்ளிக்கல்வி பயின்றதை நினைவு கூர்ந்து பேசியது இன்றளவும் நினைத்துப் பார்க்கும் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் தனக்கே உரித்தான

குரலில், அழகுத் தமிழில் குரலை ஏற்றியும் இறக்கியும் நினைவுகூர்ந்தார். அதேபோன்று கல்லூரிப் படிப்பையும் ஒன்றாகச் சென்னையில் முடித்தோம் தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை அமைத்த பொழுது, அவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராகவும், பின்னர் தொழில் அமைச்சராகவும் திகழ்ந்தார்கள். அடுத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அமைத்த பொழுது நானும் மாநில கல்வி அமைச்சரானேன். பின்னர் ஏற்பட்ட அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் கல்வி அமைச்சராகியுள்ளேன். அவர் செல்வாக்கும் புகழும் ஓங்கியதால் என்னை சென்னையில் விட்டுவிட்டு அவர் மட்டும் பதவி உயர்வு பெற்று டெல்லி பறந்து சென்றுள்ளார். நான் எட்டிப்பிடிக்க முடியாதபடி பெரிய பதவிகளைப் பெற்றுள்ளார் என்று குரலில் ஏற்ற இறக்கத்தோடு பேசியதை இன்றளவும் மறக்க இயலவில்லை.

அவர்கள் இருவரும் தற்சமயம் நம்மிடையே இல்லாவிட்டாலும் அவர்களை நாம் மறக்கவில்லை. திரு. ஆர்.வி. அவர்கள் நமது காந்திகிராம அறங்காவலராகவும் புரவலராகவும் இருந்துள்ளார். அவர் நமக்கு கொடுத்த மரியாதையை நாம் இன்றளவும் நன்றி உணர்வுடன் நமது உள்ளங்களில் வைத்துள்ளோம். திரு. ஆர்வி. அவர்கள் பிறந்த மண்' பட்டுக்கோட்டை அவரால் மரியாதையும், புகழையும் பெற்றது. பல பெரிய பதவிளை தன் வாழ்நாளில் வகித்தவர் என்றாலும் தன்னை முழுமையாக மக்கள் சேவைக்கே அர்ப்ணித்துக்கொண்டதால் கடைசிவரை நல்ல தெம்பாகவும், திடகாத்திரமாகவும், அமைதியாகவும் 98 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ முடிந்தது.

அவரின் வாழ்க்கையும், உழைப்பால் அவர் பெற்ற உயர்வும், பல பெரிய பதவிகளை வைத்து சிறப்பாக பணியாற்றியதும் இன்றுள்ள இளைய தலைமுறைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும் முன் உதாரணமாகவும் அமையும் என்று நம்புவோம். வாழ்க அவரது நாமம்.

In the exhibition of Artificial Limbs unit of Gandhigram

திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்
சில நினைவுகள்

I.H. சேகர்
செயலாளர்
தமிழ்நாடு கிராம முன்னேற்ற ஐக்கிய சங்கம்
ஈஞ்சம்பாக்கம், சென்னை – 41

திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் 1942–ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கிராம முன்னேற்ற ஐக்கிய சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இச்சங்கத்திற்கு ஒரு ஆதிதிராவிடர் தலைவராகவும், ஒரு மீனவர் பொதுச்செயலாளராகவும், ஒரு முஸ்லீம் பொருளாளராகவும், மற்ற இனத்தவரை முக்கிய பொறுப்புகளில் அமர்த்தி தமிழ்நாட்டில் குடிநீர், சாலை, கல்வி, இவைகளுக்காக பாடுபட்டு வழிநடத்தினார்.

1957– ஆம் ஆண்டு கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலைக்கு திருவான்மியூர் முட்டுக்காட்டு சாலை வருவதற்கு பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். இதன் விளைவாக ஒரு நிபுணர் குழுவை ஏற்படுத்தி ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அவ்வறிக்கையில் திருவான்மியூர் முதல் முட்டுக்காடு வரை உள்ள மக்கள் சாலை அமைத்தால் சாலை புதை மணலுக்குள் சென்றுவிடும் எனக்கருதினார். இதனால் இப்பகுதி மக்களுக்கு சாலை தேவையில்லை. ஒரு பகுதி மக்கள் கடற்கரையை போக்குவரத்துக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மறுபகுதி மக்கள் ஆற்றுப் பகுதியை (பக்கிங்கான் கால்வாய்) பயன்படுத்துகிறார்கள், என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். காலஞ்சென்ற முதல்வர் கே. காமராஜர் அவர்களிடம் சாலைக்கு ரூ. 4,50,000/– மதிப்பீட்டிற்கு அனுமதி பெற்று, மதிப்பீட்டில் தந்தார். ஆனால், சாலை ஒப்பந்தக்காரர்கள் சாலை ஒப்பந்தத்தை பெற யாரும் முன்வரவில்லை. காரணம் புதை மணலில் சாலை புதைந்துவிடும் என்பதினால் இதனால் தமிழ்நாடு அரசு சாலையை போட்டது. இதற்கு பெரும் துணையாக தமிழ்நாடு ஐக்கிய சங்கமும், திருவான்மியூர் முதல் முட்டுக்காடு வரை உள்ள கிராம மக்கள் தன்னார்வத்துடன் அரசுடன் சேர்ந்து சாலையைப் போட்டார்கள். இதற்கு வெறும் ரூ. 2,50,000/–தான் செலவாகியது. மீதி ரூ.2,00,000/– த்தை முட்டுக்காடு கோவளம் பாலத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இச்சாலை அடிக்கல் நாட்டுவிழா 1957–ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 26–ந்தேதி அன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் K. காமராஜர், அன்றைய மத்திய அமைச்சர் O.V. அழகேசன், அன்றைய தமிழ்நாடு சாலை தலைமைப் பொறியாளர் K.K. நம்பியார், மணலி செல்லும் ஒரே ஜீப் வண்டியில் இரண்டு காவலர்கள், ஒரு தலைமைக் காவலர், இவர்களுடன் திருவான்மியூரில் இருந்து முட்டுக்காடு வரை சென்று வந்து நடுப்பகுதியான ஈஞ்சம்பாக்கத்தில் அடிக்கல் நாட்டினார். அடிக்கல் நாட்டு கல்வெட்டில் முன்னாள் இந்திய ஜனாதிபதி ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தன் பெயரை போட்டுக்கொள்ளவில்லை.

1962–ம் வருடம் தமிழ்நாட்டில் நவீன ஜப்பான் தொழில்நுட்பத்துடன் மீன்பிடி சாதனங்களை அறிமுகப்படுத்தியபோது, தமிழ்நாட்டில் பழைய பருத்தி நூல் காட்டன், மீன் பிடி வலைகள் மீனவர்களுக்கும், நவீன நைலான் மற்றும் பட்டுநூல் வலை மீனவர்களுக்கும், பெறும் சச்சரவு (பெரும் சண்டைகள்) ஏற்பட்டபோது திருவான்மியூர் பக்கத்தில் உள்ள நீலாங்கரைக்கு வந்து நவீன மற்றும் பழைய மீன்பிடி மீனவர்களை அழைத்து சமாதானம் பேச வைத்து ஜப்பான் தொழில் நுட்ப மீன்பிடி சாதனங்கள் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவை என்று மக்களை சம்மதிக்க வைத்து அவர்கள் வருவாயைப் பெருக வைத்தார். மீனவர்களின் தேவைக்காக மீனவர்களின் மீன்களை பதப்படுத்த குளிர்சாதன வசதிகள் மற்றும் ஐஸ் கட்டிகள் செய்யும் கம்பெனியை ஏற்படுத்தினார்.

1964–ம் ஆண்டு திருவான்மியூர் முதல் உத்தண்டி வரை மின்சார மற்றும் டெலிபோன் வசதியைக் கொண்டு வந்தார்.

1965–ஆம் ஆண்டு சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (சீதக்காதி நகர்) ஈஞ்சம்பாக்கம் வரை 22 A, 21F பேருந்தை இயக்கி வைத்தார். காலை இரண்டு பேருந்து, மாலை இரண்டு பேருந்து. மதியம் பேருந்து இயக்கியபோது கூட்டம் வராததால் நிறுத்திவிட்டார்கள். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலிருநது முட்டுக்காடு வரை 19C என்ற ஒரு பேருந்தை இயக்கி வைத்தார். இன்று திருவான்மியூர் முதல் கோவளம் வரை சுமார் 70 முதல் 80 பேருந்துகள் தினந்தோறும் இயக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். மேலும், இப்பகுதியில் சாலை அமைத்த பிறகு அன்று புதைமணலான நிலத்தை வாங்குவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. இன்று ஒரு ஏக்கர் பல கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்துள்ளது. இப்பகுதி முன்னேற்றத்திற்கு இந்திய ஜனாதிபதி ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களே முக்கிய காரணம். இச்சாலைக்கு ஆர். வெங்கட்ரான் அவர்கள் பெயர் வைத்தால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

Viewing Agar Bathies in the exhibition at Gandhigram

A Philosopher and Guide

Dr. (Tmt.) **Sarojini Varadappan,**
President -WIA.

Late. Hon. R. Venkatraman is known to me for a long time since he was a Minister of Tamilnadu state. When my father (Shri. Baktavatchalam) was his colleague, in the cabinet of Shri. K. Kamaraj they used to say my father, R. Venkatraman and C.S. were the three musketeers ruling the state.

Late Thiru R. Venkatraman as industries Minister was responsible for the Industrial Revolution in Tamilnadu. He created the Industrial Estate in Guindy and many industries flourished during his time. He was a very pleasant man easy to approach. He helped the Women's Indian Association to start a few Socio Economic Projects by Women. Then he became the planning commission member and contributed a lot to the state and the country. When he was the Central Minister he was a great pillar of strength to the then Prime Minister. Naturally he was first made the Vice President and then as President of India.

Tamilnadu feels proud to have produced an efficient President in him, after Dr. Radhakrishnan. Smt. Janaki Venkatraman his wife has played a big role in all his activities. She was a pleasant, humble lady. Our families used tobe very close to each other.

When R. Venkatraman was the state Minister, whenever there used to be party in Rajbhawan, Mrs. R. Venkatraman phoned my mother whether she was attending the party. Then only she came. Because both of them were strict vegetarians and used to take only fruits at the party.

Hon. R. Venkatraman had a very successful political career although he suffered a lot during Independence Movement.

He has given good education to his daughters and they proved to be good social workers. Particularly his eldest daughter Mrs. Padma Venkatraman married to an IAS Officer and spent most of their time abroad. After retirement they

came to Madras. Now Mrs. Padma Venkatraman is doing an excellent, dedicated service for Leprosy rehabilitation through Women's Indian Association.

She is now our Chairman. She is also like her mother very unassuming quiet lady never seeks publicity; but a very sincere and dedicated worker.

When Hon'ble R. Venkatraman was sick at Delhi his daughters looked after him by turns so well. In the same spirit they took care of their mother. When Mrs. Padma engaged the marriage of her daughter she arranged a few marriages for poor girls on the same day with her daughter's wedding.

Hon., R.Venkatraman will be remembered ever by Tamilnadu people. He has done so much for Gandhigram. He was connected with many Voluntary organizations, and guided them a great deal. His demise is a great loss to Gandhigram. He brought in Khadi Board and Industrial Development in Gandhigram and developed the activities. Since he was connected with the Ministry, Planning Commission and held several high positions he showed goals for several voluntary agencies. He lived long, a very happy and purposeful life. We miss him so much. I am very happy that Gandhigram has come forward to observe his centenary and thus pay its tributes to the tallest man of our state. I join with them in paying my humble tributes since he was like my father, always friendly, loving and helpful.

I wish the function all success.

Addressing on the release of ISI Toilet Soap of Khadi Trust at Madurai

Ramasamy Venkataraman's
Visionary Framework for Managing Crisis

G. Palanithurai

Prof., Dept. of Political Science, GRI.

In the era of coalition governments we witness large scale corruption in governance and administration and the prevailing corruption has been justified that we have to pay a heavy price in the form of corruption in order to maintain stability in governance in India. It is argued vehemently that political stability is the basic requirement for achieving prosperity. More precisely many argue that political stability is essential for economic growth and development. There is yet another argument posited by another group of scholars that corruption is a global phenomenon and India in no way an exception. It is argued that it is part of the globalization process. These are some of the arguments projected by opinion makers in the recent years. The prevailing 'Political Capitalism' which emerges out of globalization and coalition has made the institutions of governance to loose credibility and stature. So also the leaders who are in the helm of affairs are loosing credibility and stature. Will democracy find solution for it or will it continues without check and control is the basic question. All over the world initiatives are on to check corruption. In India also initiatives are on to control corruption. In this regard, there are three institutions which are very vibrant in managing this crisis in India in the recent years. They are the Office of the President, Election Commission and the higher Judiciary. Now the above mentioned institutions have emerged visibly in the eyes of the public in tackling the crisis in governance and given hope that the political and government systems will be regulated and thereby stability and accountability of the above systems will be ensured. The above mentioned institutions have suddenly plunged into action because of the leadership of these institutions at a point of time. For the emergence of the Election Commission to function as an independent agency clear road map was given by T. N. Sheshan when he became the Election Commissioner of India. In the same way for judicial activism Justice V. R. Krishna Iyyar and Justice B. N. Bhagwati had given road map. The office of the President of India rose to the occasion and

transformed itself from a ceremonial office to regulatory office in shaping governance by using the powers conferred on it by the constitution of India. After Rajendra Prasad, it was Ramasamy Venkataraman who gave the leadership and framework for formation of government in the context of crisis in government due to indecisive elected outcome. The guidance and the framework given by R. Venkataraman are being hailed by many. There were criticisms against R. Venkataraman on political grounds from the perspective of political parties but his handling of issues at a point of crisis in the nation has clearly demonstrated his vision, and commitment towards the nation and its future. As a student of political science I try to look at his leadership in the office of the President and analyse his intervention strategies in bringing stability and accountability to governance.

The framework was formed in such a way that his successors can follow in future easily to guide the country in formation of government. He had emerged beyond politics and party consideration by following the spirit of the constitution of India. He considered himself as copy book of the constitution of India. In this sense he invoked the basic spirit of the constitution. Being a lawyer himself and a statesman he visualized the events in the years to come and accordingly by he has evolved the framework.

In his framework he unequivocally kept accountability and stability of government as essential for this country and accordingly action has to be taken while forming the governments. It is a major question in the context of coalition government and coalition politics, whether stability can be seen above accountability or it has to be seen along with accountability or stability at the cost of accountability. He clearly indicated that stability is not at the cost of accountability but accountability and stability should be the essential principles of governance and from that perspective alone decisions have to be taken in the office of the President of India while forming governments. While looking at both principles, accountability is non negotiable from the perspective of good governance. Secondly, the credibility of the institutions has to be maintained and in such a way decision making has to be done in the office of the President of India. Otherwise the office of the President has to loose its credibility

and stature. In the context of no one political party getting the majority, what will be the decision of the President of India with regard to formation of the government is the key question. He made it clear that the party which has secured more number of seats has to be invited to form the government. Further opportunity has to be given to the party to prove its majority in the House itself. The test has to be conducted only in the floor of the House and not outside. The whole process has to be conducted in a transparent manner without giving any room for speculation. To overcome the crises arising out of coalition he has developed a constitutional design which kept the constitutional spirit and principles intact. Till he assumed such responsibility as President of India, there was no such crisis in government formation. Mandate was given by the people clearly in the earlier general elections and hence it was only ceremonial function of government formation and that was to be done by the President of India. When R.Venkataraman was in office of President of India, he faced such a situation and he ably tackled the crisis and carved out a design to tackle such a crisis in future also. Moreover the whole exercise has to be done very transparently and by following the constitutional norms. By creating such a design he made it a point that no one can speculate what will be the decision of the president in the event of split verdict. In 1989, the IX Parliamentary Election witnessed a hung parliament R Venkataraman made the basic rule that the President has to ask the party which has secured more number of seats in the election to form the government and within two or three weeks the government has to test its majority in the floor of the parliament. If the party which has got more number of seats declines or fails to get majority, the President of India would ask the next largest party in terms of the number of seats secured in the election to form the government. He also made another basic rule that the test has to be done only in parliament and not in the president's chamber to count the heads. He made the decision consciously because the supremacy and value of the House should be kept in fact. He made it as a convention and he implemented this design when V. P. Singh staked his claim under the banner "National Front". He unequivocally informed V. P. Singh that "as the Indian National Congress had not staked a claim to form the government, I invite you to form the government as the leader of the second largest party to form the government and take a vote of confidence

of the House within thirty days". After the fall of the V. P. Singh government he asked the main opposition party, the Indian National Congress to form the government. The Indian National Congress has not exhibited its willingness to form the government. But, it extended its support to Shri. Chandrasekhar to form the government. Subsequently, in 1991 when P. V. Narasmiha Rao was elected as leader of the congress party, he was invited to form the government as the Indian National Congress was the largest party in parliament but it could not secure majority. R. Venkataraman invoked the same rule and asked him to form the government and tested his majority in the floor of the house within four weeks time. Since he formulated this design with a futuristic vision, his successors have followed the design letter and spirit when they faced such a crisis in 1996, 1998 and 1999. His successors Shankar Dayal Sharma and K. R. Narayanan with high reputation and impartiality operationalised this design very effectively.

R. Venkataraman's framework has been expanded by his successors both S. D. Sharma and K. R. Narayanan by asking the state governors to act constitutionally in an impartial way and transparently in dealing with state government. Both Presidents S. D. Sharma and K.R. Narayanan instructed the governors through organizing a conference for the governors. Both presidents had instructed the Governors to take serious note when they made recommendation for dissolution of the government and imposition of President's rule by invoking article 356. The instruction was very clear that the Governors should act constitutionally and not politically. Both of them have kept out of controversies when governors involved in controversial decisions. This was the good tradition created by R. Venkataraman when he became the President of India. When R.Venkaratamam was in office, some of the Governors got involved in political controversies by their actions. But he kept himself away from all those controversies. He wanted to keep the image and reputation of the office of the President of India very high.

R. Venkataraman has invoked the provision of the 44th Amendment to the constitution of India judiciously. By this amendment the president of India has been given some discretionary powers to send back the decisions of the parliament for

reconsideration. This provision was created by Morarji Desai as Prime Minister by amending the constitution. It is a process through which the parliament has to be made vigilant on some important matters which are being returned by the president of India. While returning the bill the message is not rejection. But the President wants reconsideration of the issue in the parliament for the decision. If parliament passes again, the President has no option; he or she has to sign and accept the same. But while returning the bill to parliament by the President for reconsideration; the President anticipates a debate nation wide which ultimately compel the government to think over the decision again either for modification or giving it up. Here the president takes a judicious decision to make the parliament to think again on the same matter. This exercise was initiated by R. Venkataraman.

By the actions of the President of India under the leadership of R.Venkataraman, it has been demonstrated that the office of the president of India is not a rubber stamp and it established itself as a powerful think tank equally capable of examining options of decisions like parliament. Through the scholastic approach of approving decisions of the government, scrutinizing the decisions of the government R. Venkataraman made the office of President is crucial in upholding the constitutional values, principles, ethics and proprieties.

His actions and his successor's actions during the period of crises demonstrated to the country and the world that leaders with impeccable character with intelligence will mange any kind of crisis in democracy. When we face such a moral crisis in governance we need people with upright character and intelligence as demonstrated by Ramasamy Venkataraman. His tract record from pre-independent period to the period of crisis proved strait, prudent, impact making value orientation with paramount national interest and he rose above party, region, caste and colour. He was always keeping high moral and intellectual tradition in his approach and action. Whichever position he held and occupied, he left an intelligible mark in that office, worthy of good practices. He is to be remembered for ever not in a ritualistic way but by taking tips from his actions for our daily life to make our life meaningful and enriching.

My Gratitude to a Great Man - Sri RV Ayya

Dr. G. Pankajam
Former Vice-Chancellor
Gandhigram Rural Institute, Gandhigram

I met Sri.R.Venkatraman Ayya first in 1974 when I was a member of Gandhigram Working Committee. He used to come to Gandhigram often to assist Gandhigram to formulate the Trust Deed. Many times we visited Madurai TVS Guest House where the meetings were held. This was the beginning of my acquaintance with Sri. R. V. Ayya. As I was young and new to the rules and regulations of a Trust I used to raise many doubts and ask many questions. He enjoyed explaining and answering. He guided us to formulate the objectives of Gandhigram Trust meticulously.

When Gandhigram society was registered as a Trust R.V. Ayya became one of the first three Board of Trustees of Gandhigram Trust along with Dr.T.S. Soundram and Dr.G.Ramachandran. He attended the meetings regularly till he took official assignments in the Central Government. On one such occasion at Ambathurai Railway Station, while waiting for the train on the platform we had chat with him till the train arrived. He was such an unassuming and simple man. We had Trust meetings some time in his residence at Kotturpuram in Chennai. We received warm and affectionate welcome in his house which I cherish even now. I am indeed proved of my association with him.

When ever Sri.R.V.Ayya visited Gandhigram he used to visit and show great concern for our Children's Home and enjoyed being with children. He created an endowment for the marriage expenses of girls brought up in our children's home. It will not be an exaggeration if I say that Sri. R.V. Ayya watched Gandhigram keenly at every stage of its growth and functioning, and guided us to move in the right direction to achieve the objectives of Gandhigram Trust.

Sri R.V Ayya used to be proud of the progress / growth of Gandhigram and Gandhian Sarvodaya Institutes. He helped a lot for Dr. Soundram Amma and Dr. Ramachandran Mama when they took initiative to get Deemed University status for Gandhigram Rural Institute. As one of the initiators, Sri R.V. evinced keen interest

in the progress and achievement of GRI. He used to enquire about the activities of all the units of Gandhigram whenever Gandhigram functionaries met him in New Delhi. He was deeply emotionally to Gandhigram and its functioning.

When my name was short listed for the Vice Chancellorship of Gandhigram Rural Institute in 2001, I brought to hand information of Sri.R.V.Ayya that if I could get the chance, I would strive hard to bring together GRI, IRH & FWT and Gandhi gram Trust to achieve the dream of the founders- Integrated Rural development. He wished me that I should get the chance to head Gandhigram Rural Institute as the Vice chancellor and fulfill the dream of the founders. It was his genuine wish that I could get the opportunity to be the Vice Chancellor of Gandhigram Rural Institute. On assuming the charge as the Vice Chancellor first phone call I made was to Sri.R.V Ayya seeking his blessings. He said that he was extremely happy and proud that the baby of Gandhigram could become the Vice Chancellor of Gandhigram Rural Institute. He also said that the souls of the founders Dr. Soundram and Dr. Ramachandran would be happy and proud that you had started shouldering their responsibility and they will be with you, guide you and bless you.

True to his expectations and wishes I performed the great role of Vice Chancellor of Gandhigram Rural University with a firm faith and commitments that I was just an instrument in the hands of the founders who guided me from heaven at each step I took. Sri RV. visited Gandhigram Rural University twice during my tenure as the Vice Chancellor and on seeing the progress, he was happy and he encouraged me to take new initiatives to improve rural higher education and make it more appropriate. He participated in the Silver Jubilee Celebrations of Gandhigram Rural University and blessed the staff and students and expressed his desire that Gandhigram Rural University should shine like a pole star, be a fore runner to rural higher education and a model for quality rural higher education in India. Sri RV.Ayya's participation in many functions at Gandhigram including the Golden Jubilee Celebrations and his interactions with students used to motivate and enthuse them toward higher goals in their life.

I had many occasions to visit Sri.R.V. Ayya in New Delhi. He always showered paternal gustures, love and affection like a father to his daughter. In the dinning table

he himself served food, with affection and care like a mother..

Sri. R.V. Ayya had shown great concern for the Sarvodaya Sanghs and its workers. On many occasions I had witnessed that Sri. R.V. listened to them with much attention their grievances and evinced keen interest in solving them. I have heard from the Sarvodaya leaders that after his patient hearing Sri, R.V. used to approach the governments both at the state and centre and arranged for dispersal of the funds and release the rebate amount pending with them. During his visits to Gandhigram Sri.R.V was a regular visitor to different village Industries production units and Lakshmi Seva Sangham- the Siddha- Ayurveda Medicine production unit and enquire about not only the production and sale but also the welfare of the workers. This revealed his humane consideration to the employees as well.

It was a great shock when I heard that Sri.R.V.Ayya was no more. I felt as if I lost an affectionate father, a great philosopher, a guide and a well-wisher. I prayed for his soul to rest in peace; at the same time I prayed the Almighty that I should get the guidance, blessings, and strength from Sri. R.V. Ayya who was one of my well wishers, a source of inspiration and proud of my growth and achievement. What I am to day I owe to his guidance and encouragement.

I am always grateful to Sri. R.V.Ayya for what ever he had done to me. He will be remembered as he inspired me to serve the people and Gandhigram with vision, vigour and vitality as long as I could. I quote a poem written by Ramalinganar in Tamil, which will be a fitting tribute to Sri.R.V.Ayya.I am sure his spirit will always be at Gandhigram blessing every one of us here guiding us in the right direction in which the founders of Gandhigram wanted us to move.

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்
　　தன்னைநிக ரில்லாத தனித்தலைமைத் தெய்வம்
வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்
　　மலரடியென் சென்னிமிசை வைத்தபெருந் தெய்வம்
காயாது கனியாகிக் கலந்தினிக்கும் தெய்வம்
　　... ... ...
சேயாக எனைவளர்க்கும் தெய்வமகா தெய்வம்
　　... ... ...

Gandhigram Rural Institute in the Vision and Wisdom of Shri. R. V. the great

B. ARUNACHALAM

Dy. Registrar, Gandhigram Rural Institute

What more a tribute to R.V. could be when the myriad minded genius with largesse of heart had been a partner and patron of Gandhigram achieving oneness in Gandhigram community. To quote from VII convocation address on May 5, 1985, delivered by Shri.R. Venkatraman, Hon'ble Vice President of India and Chancellor of Gandhigram Rural Institute, "Long before I became the chancellor of your University, I have been one of you. I participated in the endeavour to turn the institute into a Deemed University along with my esteemed friends Dr.Soundram and G. Ramachandran"

"I have taken over the chancellorship of Gandhigram Rural Institute (Deemed University) only with a view to continue the great service which Soundram Amma had rendered to the cause of rural welfare from now on I shall strive to partnership with you to turn Gandhi's dreams into a reality".

Gandhigram canvas of education

Mahatma Gandhi advocated ruralisation of higher education. Dr.S.Radhakrishnan, the most eminent educationist prepared the blue print for a rural university in 1949. In free India, higher education had to be brought to the door steps of villagers.

The blue print for the university had been translated into a program of action and given a practical shape when ten Rural Institutes of higher education were organized by Government of India. The Gandhigram Institute was one of them.

'Enthused by the pragmatic ideas Dr. T .S.Soundram founded a school for basic education, children's home, schools, girls training institutions and family health centre. It is a testimony to the success of experiments in education'.

A seer of the growth of Gandhigram: A Mini India:

"The course of study or rather practical experimentations at the institute include rural education, development integration of academic study, productive work, community life and village extension. It offers a community living village extension. It offers a package containing the art of learning for knowledge, work opportunities for acquiring skills community life for social responsibility besides action based research and extension for rural development. Special emphasis is placed on extension service and field work, rural health, and evolution of new approaches to the problem of population -a part of the Gandhigram heritage".

'Gandhigram has developed a successful model in rural extension -a quadrangular model where village planning committee, government development departments and financial institutions work together. This has accelerated the process of development and enabled villages to move towards basic national goals, namely, full employment, control of population, eradication of illiteracy and abolition of poverty'. 'I also commend the system of research conducted in the institute as it is oriented to practical needs, problems of the people in the region. Micro level planning, Gurukula system and Sarvodaya prayers instill higher values in the students. Its cause for national integration and unity is note worthy. It is a mini India. These experiments with truth are replicable in the other parts of the country.

Lofty thoughts and Talks:

A great way of paying tributes to the then chancellor of Gandhigram Rural Institute is to observe his thoughts and talks addressed to new graduates. The lesson of the dignity of labour should never be forgotten. In all developed countries, the youth accept the concept of dignity of labour and practice it.

A quality conscious system has been described as one which produces people who have the attributes of mental ability, efficacy and reliability and above all the capability to take initiative and innovative measures to meet situations.

'A degree is not the end of education because an examination can not end the trials of life. He quoted the noted historian Arnold Toynbee; "It is both absurd and unjust to classify a person once for all, as being first class or third class when he is only twenty two years old. There are slow growers who blossom late in life and conversely these are brilliant starters who fail to fulfill their early promise".'

'All those graduating today have just been through a vigorous test but important -as the test has been a part of appraisals and reappraisals that await them in life. Such tests of one's practical performance, stage after stage of life will have same of not greater seriousness'.

"I have in mind the great race they must run for quality in thought, word and deed; for excellence in endeavour and achievement and for those mind liberating accomplishments that leave an impression on the sands of time".

"Each one of you possesses a creative intuition, whatever be the field. Please discover it. And then use it in the Gandhian way".

"Education should facilitate a smooth transition from learning to economic activity".

Gandhigram Rural University has a definite role to play. A series of Gandhian projects reflecting Shri.R.V's thoughts and talks may be taken up for enriching the legacy.

Requiem

Though left the world and from us he lives still within the boundaries. He has won for a permanent seat in our midst. He appears to us with a glory of his majestic character, high hopes and great belief and lofty thoughts that has an epic quality which he shares with Gandhigram and the rest of the world. Let me close the requiem of R. V. the great, by recalling Pandit Jawaharlal Nehru's word on Gandhiji.

"Let us be worthy of him
Let us always be so".

HON'BLE SHRI R.VENKATARAMAN
THE VISIONARY GANDHIAN STATESMAN OF OUR TIMES

Dr.T.Ravichandran,
Asst. Professor,
Dept. of Gandhian Thought & Peace Science,
Gandhigram Rural Institute

During 1964, when I was five years old, my grandfather, a known freedom fighter based in Madurai, took me along with him when he went to meet Shri K.Kamaraj. Even today I clearly recollect that episode. Shri R.Venkataraman and Shri Kakkan ji were along with him. He spent half an hour with them. That was the first time I had the privilege to see Shri R.Venkataraman.

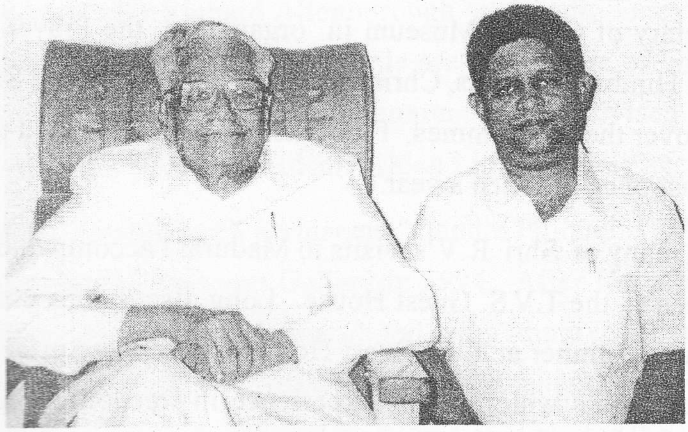

My second meeting with Shri R.V. happened when I was a young Gandhian activist. I accompanied Shri T.D.Tirumalai Annachi to Delhi during 1991 and we were staying in the Gandhi Peace Foundation Guest House. Annachi took me to many Gandhian Institutions and introduced me to veteran Gandhians like Ravindra Varma ji, S.N.Subba Rao ji, Dr.Razi Ahmed, Shri Raj Mohan Gandhi, Suresh Ramu Bhai, and many others. The third day morning Annachi received a phone call from the Rashtrapati Bhavan that His Excellency R.Venkataraman, Hon'ble President of India has given an appointment to him in the evening. Tirumalai Annachi, always a man who encourages the youth, took me to the Rashtrapati Bhavan. I was a little bit scared and a bit hesitant to adjust to the protocols of the high office. Even at a point I told Annachi to let me go back to GPF to which he did not pay heed. But it was a

priceless opportunity for me to listen to the indepth discussion of two wise Gandhians who were genuinely concerned about the society. Though slated for 15 minutes the meeting went on for 40 minutes. I was tightlipped throughout the discussion with reverence and H.E. R.Venkataraman spoke to me also for a few times.

When I worked with Dr.M.Aram Anna in New Delhi/Hyderabad I met R.V a few times in Delhi, Chennai and Mumbai. By then he called me by name and quickly recognized me whenever I met him.

I joined the Gandhi Memorial Museum, Madurai in February 1997. On 05-02-1997 Shri R.Venkataraman, former President of India, as Chairman of Gandhi Memorial Museum, Madurai delivered the First "Gandhi Memorial Lecture" at our campus which was preceded by an Inter-faith Peace Prayer. I assisted Shri Pandianji, the then Secretary of Gandhi Museum in organizing the Prayer and mobilizing a huge crowd of Hindus, Muslims, Christians and Jains. At the end Shri R.V. expressed his happiness over the programmes. From then on Shri R.V. used to come to Gandhi Museum at least once or twice a year.

During many of Shri R.V's visits to Madurai I accompanied Pandianji to the Airport and then to the T.V.S. Guest House. Long discussions used to be held even forgetting lunch or dinner at TVS Guest House. Those were priceless opportunities for me to listen to his wide ranging experience in freedom struggle, national and international politics, economics, Indian Constitution, conflicts and peace making processes, etc., Every time I see him he comes out with fresh and proactive ideas. Basically being a Lawyer he plunged into politics, became an M.L.A., State Minister and then an M.P. He told us that it was the wish of Shri K.Kamaraj that he should go to the centre. When he landed in Delhi his curve never descended. He was the Cabinet Minister holding almost all vital portfolios. Later he became the Vice-President and then culminated as the most prestigious President of India facing the most turbulent political crisis of our country.

Whenever, there were no meetings in the morning he used to take rest for half an hour around 11:30 a.m. In one such occasion during 2002 at the TVS Guest House I was waiting outside his room reading a book. Pandianji and others were out

to Gandhi Museum for other arrangements. To my surprise he came out of his room and called me inside. Like a lovable father he asked me so many personal questions and then in his own inimitable style he started talking so many things. The main theme of the talk was anchored in Gandhian nonviolence and terrorism. He told me that he has officially visited more than 100 countries many times. He gained a very rich experience when he was associated with the United Nations for more than a decade. That was the greatest opportunity God bestowed upon him.

The most precious moment in his life was his freedom struggle days when he was a youth braving death and spending countless days behind the bars in prisons. He said, "I always cherish myself as a Gandhian than the President of India." That was the Gandhian spirit in him. He also proudly recollected the help he extended during the formation of Sir Richard Attenborough 's Gandhi" movie. During the end of his talk he told me that very few people are now aware of Gandhian ideals, principles and his relevance in the third millennium and so advised me to dedicate my entire life to spread the Gandhian ideals which I immediately accepted.

I designed and established a permanent "Gandhi Philatelic Exhibition" in the ground floor of the Gandhi Museum Gallery in 1994. After formally inaugurating the Exhibition he spent a long time before each and every stamp collection of particular countries and explained to us the valuable factors of that country, its leaders and how Gandhiji is respected by them. At the end he appreciated me for the good job.

His last visit to Gandhi Museum was in 1995. Against the advice of the Doctors and his family members he dared to come over risking his ill health. At the T.V.S. Guest House when on seeing a Camera in my hand he called everyone of us and took photographs with us. I also sat close to him in a solo picture. He left to Chennai that evening and alas that was the last time I physically saw him.

Though he is not physically alive the committed work, futuristic ideas, the legacy and the vision he left before us are much valuable now than ever. I really thank God for having given me an opportunity to associate myself with a great statesman of international standing for almost a decade.

My Grandfather: An Inspiration

Siddharth Ramachandran
Boston, MA, USA
August, 2011

I was fascinated, as a II-year old, with the pomp and splendour of military processions and ceremonies. So, I would grab any opportunity to see them in action. One such occasion was when my grandfather, then the Raksha Mantri of India, was returning from Port Blair after a Naval exercise off the Andaman and Nicobar Islands in the summer of 1981. I went to the Delhi air force base to receive him (and to also hear the bugles playing and to see the guard of honour!). When he and his entourage landed, one of the Admirals accompanying him, upon seeing me, commented "Sir, Siddharth would have enjoyed this trip so much." His reply: "According to protocol, only the Vice- President and President of India are allowed to have non-official co-travellers. He will get a chance to enjoy such a trip when he grows up and gets a job that allows him to do so." I must admit that, at that time, it was not a response that thrilled me much -I would have loved to go to the Andaman and Nicobar islands, especially since it was summer vacation time. But his response was emblematic of the way he brought us up; indeed, it was representative of his deep commitment towards upholding the ethics of an elected officer or public servant.

This did not just make him an honest and upright man, as he is often portrayed by the media, but it also made him a policy-maker and an administrator who was immensely, and with amazing regularity, successful in impacting the ship of state from heady days of India's independence to today. This is because Anna, as all of us called him, after the Pattukottai tradition of referring to elder males as elder brothers, strongly believed that power has a tendency to corrupt, and to wield power effectively and fruitfully, one needs to avoid, in some cases, monastically, its tendencies to corrupt. There are two avenues for such corruption, he believed: (a) corruption through using power for monetary gains; and (b) through using it to benefit friends and family. He abhorred the idea that, in an elected polity such as democratic India, we would think of sons and daughters of powerful politicians as having a "right" to share in that power.

While we, his grand children, were explicitly prohibited from any actions that would even remotely benefit from his office or status, we benefited from getting the best civics lessons -better than anything we could get from our classrooms -in the functioning of the Indian political system, civil governance, labour movements as well as the UN. After all, in one man, we had a resource who had years of experience in all of the above! We imbibed civics lessons through his multiple late-night discussions on various topics, illustrated by actual events in which he participated (whether it was the way he convinced mighty land-owners in the erstwhile Madras state to start investing their wealth in industries -by pairing the technical know how of German industries with the wealth of the Indian landowners -to transform the agrarian Madras state into an industrial powerhouse; or whether it was on the recipe for instant Idlis, which helped him, in his New York hotel apartment, to win over some critical friends in the diplomatic corps of the erstwhile Soviet Union).

But, as I mentioned earlier, perhaps the more important lessons we learnt related to the separation of power and officialdom from family -I feel immensely proud that all his grandchildren can state confidently, that they owe their disparate careers today (development economics and finance, science and engineering, arts and music), not to a phone call he or someone placed on our behalf, but to the education imparted by our grandparents and parents.

There are two other aspects of my grandfather that will forever be etched in my mind - his sense of discipline, and his interest in being a well-rounded individual. The former quality made him a voracious reader, with an undying thirst for knowledge and consequent ability to grasp the essence of fields outside of his formal educational experience. This was probably his road to success as a policy maker and statesman over eight decades. His tremendous impact on the industrial development of the Madras state was predicated by a deep knowledge, to the extent possible for a person not formally trained in the natural sciences, of the process by which heavy industry can impact the twin goals of technological development and employment. His ability to understand the best path forward for India's defense capabilities resulted in India choosing missile development, and its spin-off, satellite launching capabilities of direct relevance to agricultural development. Given his strict desire to keep work and

family separate (and the fact that I have not lived for eight decades!), I was not directly privy to his work in these areas, but instead, I got to see how he approached problems -assemble experts for advice, then doing a lot of reading and researching on his own, and only then, reconvening the experts to make policy recommendations and decisions.

The latter quality that I admired a lot (of striving to be a well-rounded individual) had him teach me chess and play with me almost each summer night I was on vacation in Delhi, and play badminton till well into his nineties! What impact did this have on him as a statesman? One particular anecdote that illustrates this well was his trip to the Khardungla pass, at 17,582 feet, in Ladakh. His motorcade got off at the pass and went on a small hike - he was the President of India at that time (in his late seventies), accompanied by several members of the civilian administration and the military top brass. He was one among a few (other than all the Army jawans, of course) that did not get mountain-sickness at all! This inspired the entire group, which comprised people who were 1-5 decades younger than him, and helped develop a deep sense of respect for the man -a common occurrence throughout his life, and a quality that helped him develop a rapport with scientists, civil administrators as well as business people alike, and served him well as he helped steer the ship of state from the days of India's independence all the way to the last decade.

I truly miss my grandfather - I was fortunate to be able to spend a week with him just before he passed away (and yes, the mind and body was, amazingly, as alert and strong as ever) -for he was an inspiration like none other. The quality of his statesmanship, which emphasised the importance of the administrative outcome as much as the political one, influenced India for eight decades. For that reason, and for the fact that many of his generation, who had similar reasons for dedicating their lives to public service, have passed away, he will be cherished by India today and in the future.

R.V. - A NOBLE FRIEND OF GANDHIGRAM

Dr. S. Narayanasamy
Prof., Dept. Gandhian Thought & Peace Science, GRI
Dr. S. Radhakrishnan
Asst. Prof., Dept. Gandhian Thought & Peace Science, GRI

It is no exaggeration to say that R. Venkataraman was like Lord Rama to Gandhigram, who promoted peace and harmony. Above all, R.V. was always pleased with Gandhigram and he never failed to fulfill the desires of Gandigram for total development.

Gandhigram is always fortunate to have proud association of statesmen. The Former President of India Dr. Ramasamy Venkataraman was a great Gandhian thinker, patriot, and a good friend of the Gandhian Institutions with a warm heart and a thousand dollar smile. His concern for the future generation of India got him associated with Gandhigram community in different capacities at the national and international level. He recognized everybody by name and he knew the various dimensions of Gandhigram Rural Institute - Deemed University as a Chancellor from 1984 to 1987 as well as a noble friend of Gandhigram Trust, being the parent body since its inception. His contribution to Gandhigram is immeasurable. All the leaders of Gandhigram community can never forget the kind of moral support given by him to the sister institutions of Gandhigram and the younger generations will continue to remember him for ever. He considered entire Gandhigram as a large family and he was held in affection as 'Ayya' and 'Anna' among the members of Gandhigram family. Gandhigram-ites are always privileged to recall and remember Gandhian leaders like R. Venkataraman, his early life, political career, various portfolios in the ministry and his visible and invisible contributions to Gandhigram community. It is no exaggeration to say that he maintained purity, unity and divinity at all levels till his last breath.

HONOURS AND ACCOLADES

Venkataraman received the Doctorate of Law (Honoris Causa) from University of Madras, the Doctorate of Law (Honoris Causa) from Nagarjuna University. He was Honorary Fellow, Madras Medical College; Doctor of Social Sciences, University

of Roorkee; Doctor of Law (Honoris Causa) from University of Burdwan. He was awarded The Tamra Patra for participation in the freedom struggle, the Soviet Land Prize for his travelogue on K.Kamaraj's visit to the Socialist countries. He was the recipient of a Souvenir from the Secretary-General of the United Nations for distinguished service as President of the U.N. Administrative Tribunal. The title of "Sat Seva Ratna" was conferred on him by His Holiness the Sankaracharya of Kancheepuram. It may not be out of place to mention that Amma Dr. T.S. Soundram would have conferred the titles of "Karmayogi and A noble friend of Gandhigram" on R. Venkataraman in heaven, where both of them are close to each other.

A CHAIR FOR R. V. IN THE HEART OF GANDHIGRAM

R. Venkataraman was a close associate of dedicated and committed founders of Gandhigram Dr. T.S. Soundram and Dr. G. Ramachandran since 1947. Also he was the patron of Gandhigram Trust, the mother of all Institutions of Gandhigram. He continued to provide dynamic leadership, although he held the highest position as the President of India. Even after relinquishing his office in the Rashtrapathi Bhavan, he was a constant and consistent visitor to Gandhigram and thereby he conquered the heart of everyone at Gandhigram. It is no exaggeration to say that he converted 'Rashtrapathi Bhavan' partly as 'Gandhi Bhavan' by inculcating Gandhian values in his office including the use of handmade paper for all official purposes and other Gandhian practices like 'simple living and high thinking' in the highest office of the country.

Dr. T.S. Soundram Amma had a tremendous faith in the leadership of R. Venkataraman and she strongly believed that he would spontaneously contribute in realizing all her dreams about Gandhigram. Sri.R.Venkataraman continued to support her successors the then Managing Trustee of Gandhigram Trust Sri.V.Padmanaban Anna, Dr. R. Kousalyadevi, Life Trustee and Sri.M.R. Rajagopalan, who is now the Managing Trustee of Gandhigram Trust and all the Vice- Chancellors of Gandhigram University, Gandhigram. As part of Gandhigram family, Amma Dr.R.Kousalyadevi had the privilege of calling R. Venkataraman affectionately as "R. V.- Anna" and on reciprocal basis, R.V. addressed Kousalya 'his sister'. As a result, he enjoyed the

position of elder brother in the Gandhigram family. It may not be out of place to mention that V. Krishnamoorthy Anna was like a stabilizer and cooler of the large family and he enjoyed the warmth love and affection of R. Venkataraman throughout his life. There is no doubt that Gandhigram Institutions enjoyed the privilege of moral support and dynamic leadership of R.Venkataraman, who was a consistent Gandhian thinker and leader. Sri.M.R.Rajagopalan, Managing Trustee of Gandhigram Trust served as the bridge between R. V and Gandhigram Institutions by maintaining ideal family level relationship.

R. Venkataraman always lives in the hearts of Gandhigramites for several reasons. His guidance to build the institutions was valuable and his enthusiasm to inspire and motivate Gandhigramites, Sarvodyaites, Gandhiites and constructive workers in general to undertake various development programmes from time to time cannot be sidelined by anyone. His constant support for the growth and development of Gandhigram Institutions to manage crises including the financial management was remarkable and unforgettable. His contribution and timely intervention for the development of village and cottage industries under the banner of Khadi and Village Industries Commission was vital during his tenure as the President of India.

R.Venkataraman's speech at the Constructive Workers Conference of all Gandhian Institutions in Tamil Nadu held at Gandhigram was a beacon light. He wanted every Gandhian Institution to concentrate and promote constructive activities under the Gandhian framework. He stressed on the promotion of communal harmony as the need of the hour and suggested that all the Gandhian Institutions may jointly organize an inter-religious prayer for peace and harmony on a monthly basis at the district level. He respected all religions and had a close association with religious leaders including the Dalai Lama.

The Jains believe that the soul that overcomes the eightfold Karmas, attains the eightfold qualities: 1.Infinite Knowledge 2.Infinite vision 3.Infinite energy 4.Infinite joy 5.Indescribability 6.Beginninglessness 7.Agelessness and 8.Deathlessness. Having analyzed the life and works of R. Venkataraman, we strongly believe that the great soul of R.V. possesses all the eightfold qualities.

MESSAGE FROM R.V. AS CHANCELLOR OF GRI, GANDHIGRAM

R. Venkataraman was the first Vice-President of India, who became the Chancellor of Gandhigram Rural Institute - Deemed University, Gandhigram during 1985-87. His message sent to the former Vice-Chancellor Dr. M. Aram, GRI, Gandhigram dated 27th Feb. 1986 has a greater relevance even today. He said, "Gandhigram is thrice blessed: modeled on the lines conceived by Mahatma Gandhi, its blueprint was prepared by Dr.S.Radhakrishnan and it was founded by disciples of Gandhiji, Dr. Soundram and Dr. G. Ramachandran. With these credentials, the Gandhigram Rural Institute has inherited a priceless legacy. The imparting of an all-round and balanced education to the people in rural areas, where the real India resides, is a Gandhian ideal of the highest order.

As Chancellor of the Deemed University, R. Venkataraman regarded it a privilege to be associated with an institution having inspiring noble objectives. Gandhigram University felt privileged to have him as the Chancellor in a crucial period to raise the image of Gandhigram. His leadership spontaneously gave credit to every member of the University.

Gandhigram Rural Institute - Deemed University has enjoyed both male and female leadership. There was an occasion when the University had Dr.G. Pankajam as the only woman Vice-Chancellor; she kept the University vibrant and also took the University to a greater height. Whenever R. Venkataraman visited Gandhigram, he addressed the former Vice-Chancellor Dr.G. Pankajam as "a baby of Gandhigram" who was elevated to the highest academic position. She is one among those who were greatly blessed by him in Gandhigram community.

We had an opportunity to receive the former President of India R. Venkataraman at Madurai Airport along with his colleague as a member of the reception committee constituted in the GRI, Gandhigram during the tenure of Dr.G.Pankajam as the Vice-Chancellor, GRI, Gandhigram. We were blessed by him and also enjoyed traveling from Madurai to Gandhigram and back to the airport on two different days. We also listened to him with great attention. The dialogue on the activities of Gandhigram

was interesting and inspiring. Ultimately, we realized that 'R.V -Ayya' was a divine Guru to Gandhigram.

As products of Gandhigram Rural Institute [1971-1977] we both enjoyed the visit of great leaders like R. Venkataraman from time to time and learnt great lessons to transmit their ideas and legacy to the students, villagers and younger generation. All the personalities who visited Gandhigram from different parts of the world have greatly impressed everyone at Gandhigram and in particular, R.V. occupies a special position. We are sure that the noble thoughts of R.Venkataraman and his legacy would continue to radiate the minds of younger generations as the years roll by. Longfellow remarked, "Lives of great men all remind us; We can make our life sublime". The life and works of R. Venkataraman along with the founders of Gandhigram Dr.T.S. Soundram and Dr.G.Ramachandran will keep on reminding all the dedicated workers working at Gandhigram community including the University for a global Sarvodaya Social Order.

With best Compliments from

MR. RAMA PERUMAL

FOUNDER/SECRETARY

MEMBER OF SINAM, STAFF AND COMMUNITY

We remember Shri. R.V.'s contribution, towards welfare of the rural people. In this line of Shri. R.V. with the Vision, involvement and focus of SINAM "Including the Excluded in Development" we are serving for the past 25 years

SINAM DEVELOPMENT CENTRE

"VALARAGHAM"
Avalurpet Road (near bye pass road)
Tiruvannamalai – 606 604
Phone : 04175 – 253960, 252760
Cell: 94430 39103
e-mail : sinamtn@yahoo.com
web.: www.sinamngo.org

Sri.R.Venkatraman – A Man of Principles

Dr.S.Pandian
Ex- Secretary
Gandhi Museum, Madurai.

Shri. Ramaswamy Iyer of Rajamadam, Thanjavur District and his friend belonging to the same village sent their sons for higher studies to Madras. Both of them went to Chennai and joined the college. Shri. Ramaswamy Iyer's son Chi. R.Venkatraman passed his examinations for the Bachelor Degree while the other could not. Chi. R.Venkatraman studied the Master's course in Economics and got his Post Graduate Degree. And thereafter he joined the Law College and got his Bachelor Degree in Law. Shri. Ramaswamy Iyer's friend told him that Venkatraman would attain the top positions in future. His prediction came true.

While Venkatraman and his friend Rajagopalan were working for the benefits of labourers having their office in a small room at Chennai, Kamaraj, President of the Tamilnadu Congress committee having heard of them, came to their office and met the young men invited them to come to the Congress Committee office and do their work. From that day onwards both of them came closer to Kamaraj and Kamaraj reposed confidence in them and utilized their services.

Though Venkatraman was a close associate of Kamaraj , Rajagopalachariar who was opposed to Kamaraj in politics wanted to utilize the services of Venkatraman as Advocate. He wanted Venkatraman to appear in the Privy Council, London When Venkatraman told Rajagopalachariar he could send some senior Lawyers to the Privy Council, to appear in the case Rajagopalachariar told him that he could get the orders from the Privy Council and he should appear and argue in the case. Venkatraman appeared before the Privy Council and obtained stay of the sentence and conviction in the case and thereby the hanging of the accused in the case was postponed. The accused was convicted and sentenced for freedom fighting. Lawyer of his age and experience would not have been bold enough to appear in the highest court. Venkatraman was fearless so he could

When he was a member of Parliament he presented his views fearlessly and attracted the attention of Jawaharlal Nehru while other members belonging to the congress party were afraid to talk in the presence of the Prime Minister Jawaharlal Nehru.

Once a tender was called for in his Department for supply of spare parts for the buses run by State Transport. Some companies had submitted their tenders. Venkatraman and the Secretary of the Department sat together and selected a company for supply of the articles. Both the Chief Minister and Venkatraman knew personally a Managing Director of a company which had also submitted its tender. The Managing Director who was a close friend of both the Chief Minister and the Minister for Transport was sure that his company's Tender would be accepted, best to his surprise it was not. When the Chief Minister and the Managing Director met he informed the chief Minister that the Transport Minister had not accepted his company's tender and he did not know the reason. Chief Minister told the Managing Director that Venkatraman would not have rejected the tender without proper reason and he would know it. When the Chief Minister was back from his tour and attended his office called the Transport Minister to come. The Secretary of the Transport department was afraid and Venkatraman asked him not to worry and took him to the Chief Minister. When he met the chief Minister as the Secretary expected he asked about the acceptance of Tender for supply of spare parts for Bus. Venkatraman explained why the particular Tender was chosen. The chief Minister was satisfied and happy about it for having saved money without losing quality. When the Chief Minister met the Managing Director of the Company whose Tender was not chosen and why another Tender was chosen by the Transport Minister, he was also satisfied.

There after, neither the Chief Minister, Ministers officials could be corrupted nor the companies, intended to corrupt them. What a change to – day?!

When Venkatraman was a Minister in Tamil Nadu he was handling Handlooms also. At that time there was a proposal of the Central Government to abolish subsidy for the handloom industry and the Ministers from all states were invited for a meeting at Delhi to discuss the issue. The meeting was presided

over by the Prime Minister. When the proposal was presented by a Secretary of the Central Government and comments were called for Minister of various states kept quiet. But Venkatraman rose and started questioning the Secretary. Everyone including the Prime Minister was astonished. Venkatraman asked the Secretary whether he had taken food that day when the Secretary stated yes. He asked again whether he had his food yesterday and thereafter, day before yesterday and whether he would like to take food on the subsequent days, questioning one after another.

Then Venkatraman asked the Secretary if he could stop eating thereafter. The secretary said "How can I? I have to live" Venkatraman then stated that as he could not stop eating, subsidy to handloom industry also could not be stopped as the weavers and other workers have to live. The Prime Minister and Secretary were satisfied and accepted not to stop the subsidy.

Venkatraman and Kamaraj were touring Venkatraman's constituency. When they were going in a car Kamaraj saw a board on the edge of the road on which it was written "Kamaraj Nagar". Kamaraj asked Venkatraman who had put up the board, Venkatraman told him that "it was either your followers or land grabbers"

No other Minister would have said so, He was not hesitant to tell the truth even though it may look as if it was something against the Chief Minister himself.

The Chief Minster, took up the matter as soon as he returned to his office and asked the concerned department officials to look into the matter and if the land which was occupied belonged to the government it should evict the people who have occupied the land, removing the board and protect the place from any other encroachment.

The Government officials visited the place and found it to be a government land and they evicted duly. They put up an enclosure and a board stating that the place belonged to the government.

As they moved further there was some peasants standing raising their hands. They requested the chief Minister to order for construction of a mud dam over the small river so that hundreds of acres of lands near by could get water for cultivation. They had been repeatedly giving petitions to the officials in vain. The Chief Minister asked the concerned officials who followed him what will be the cost for construction, of the dam They stated that it will cost about 3 lakhs and there after the cost of maintenance. The peasants said that they will maintain the dam. The Chief Minister asked the officials to construct the dam. He was for production of more food grains. The dam was constructed and the peasants were happy and looked after the maintenance of the dam.

The peasants thanked Venkatraman for bringing Chief Minister and made constructions of the dam possible. Venkatraman could have asked the officials to implement the scheme proposed by the peasants. But he did not want to direct officials of a department for which he was not in charge. He could have talked the matter with the concerned Minister. But he knew well that the officials would not sincerely followed the directions of the concerned Minister.

When Venkatraman was the Finance Minister in the Indra Gandhi Cabinet he went to the Prime Minister to show the Budget before presentation in the Parliament. When he started explaining some part to Prime Minister, she told the Finance Minister Venkatraman better he showed it to Sanjay Gandhi. Venkatraman told the Prime Minister without any hesitation that it would amount to an unconstitutional act and if the Prime Minister is particular then she should have a different Finance Minister.

He had a high regard for Mahatma Gandhi and the Freedom fighters. He thought it was important to disseminate knowledge on Gandhiji's life and thought. When Gandhi study Centre was to be started at Chennai he himself drafted the Trust Deed for it and he attended the inauguration meeting.

Among the constructive Programmes of Mahatma Gandhi Venkatraman took much interest in Removal of untouchablity , Khadi, Prohibition and

Religious amity. Venkatraman had a Harijan as his Secretary and interested in Harijan welfare workers.

When I was the chair person of the TamilNadu Harijan Sevak sangh, I wrote to the Government of India to release stamp on Shri. A.Vaidyanatha Iyer who had done yeaoman service to the Harijans in Madurai District and worked for temple entry in the Sree Meenakshi Sundareswaran Temple, Madurai in particular. He was also a freedom fighter and underwent imprisonment.. His wife and his eldest son also were imprisoned. His family was ostracized by his caste men. He was a leading lawyer in Madurai. But yet the government of India did not accept my request to release stamp in commemoration of the Centenary of Shri. A. Vaidyanathe Iyer.

When I had been to Delhi, I met Shri. Venkatraman and informed him about it. He knew Shri. A.Vaidyanatha Iyer. He asked me to write a letter to the Government of India. I got a white paper there itself and wrote down my request. He wrote his recommendation on the margin itself and that was forwarded to the communication Department of the Government of India. Soon Shri. Venkatraman forwarded a letter from the Minister of Communication Smt. Sushma Swaraj to me in which it has been stated that the stamp requested for will be released on a day recommended by me. Shri. Venkatraman also called me and told that the Minister has informed him that the officials did not know who was A.V.Iyer and hence there was delay..

As for as religious amity he thought that inter religious Prayer will help. Shri. R.V asked Dr.S. Kulandaisamy Secretary of the Gandhi Peace Foundation Chennai to conduct Inter Religious Prayers. First it was organized by the Secretary, G.P.F. behind the statue of Mahatma Gandhi at Chennai Beach. It was impressive. Shri. R.V. came all the way from Delhi to Chennai for the Prayer. That was his great interest. Whenever it was possible he attended the inter Religious Prayer meetings at Chennai organised by the Gandhi Peace Foundation

At Gandhi Memorial Museum, Madurai on every Friday evening Inter Religious Prayer was conducted. The meetings were organized by Dr.S.

Jayapragasam. A larger Prayer meeting was thought of and it was organized. Dr.S. Kulandidasamy helped in organizing the meeting. Shri.R.V. came and attended the meeting; it was solemness. About six thousand people comprising students and general public attended the meeting. Venkatraman was very happy about the meeting.

Kamaraj did not permit his Ministers to visit foreign countries as it would cost much to the Government but he permitted R.Venkatraman. Other Ministers asked him the reason. He told them he did not know and 'better they ask the Chief Minister. Once R.V. asked' the Chief Minister replied that "when you go you bring some industrial development or a new industry to benefit the state and why should anyone go out to know about Town planning while they could visit Madurai and know about it". So it was not a special privilege given to R.V. but only for the benefit of the state.

R.V. could foresee what could be done and what could happen when loan was got from an international agency. People thought that the same amount cannot be repaid within the specified time. But R.V could see that the same was repaid even before the due date. When Attenborough wanted the Central Government to take more responsibility he assured it that it could get better returns. The Prime Minister was not ready to spend on the proposed film. She thought it would be a waste to spend so much. But R.V. thought otherwise. He took the matter again with the Prime Minister and explained to her that the film would have a world market and the returns would be heavy. As expected by R.V. the film had a tremendous world market and had the Prime Minister accepted the suggestion of R.V. Indian government would have attained huge profits.

When he was the Defense Minister he made the Prime Minister to approve the Project of Dr. Kalam for sending rockets etc. But for which Dr. Kalam could not have attained this status both in the field of Research and as the Head of the nation.

When R.V. became the President of India he used to give due advice when ever asked for by the Prime Minister or any Minster. Generally and

constitutionally the President is to act under the advice of the council of Ministers. But R.Vwas accessible to all and gave the advice whenever they had doubts and had to face complex situations and problems which they could not solve.

Even the foreign Heads of States and Executive Heads used to come for advice from R.V. to solve their problems. But ordinarily the Presidents are not expected to give advice and should not the say anything against the opinion of the Central Government. They generally read out the prepared speeches and sign whatever they are asked to by the Central Government. Even after the expiry of the period of his office and his return to Chennai the Prime Minister asked him to be at Delhi so that he could get his advice . He also allotted a house at Delhi for him. He used to advise Institutions which had contact with him. He would go through all documents of Gandhi Museum to be submitted before the Annual General Body Meeting when he was the chairman. He would say that Governments can afford to have deficit budget but not the non-governmental institutions who are for helping the society.

Let me conclude by quoting an incidence showing how much Kamaraj wanted to have R.V. by his side. I was attending a meeting of the Tamilnadu congress committee as its member. I was seated on the dias. For sometime R.V. was not seen therein. Kamaraj looked by his side and asked for R.V. in a raised tone "Where is R.V? Where is R.V?" To pacify him I told him that "he will be back soon. He had gone there" He asked back "Where had he gone?" I didn't know where had he gone now?

GANDHIGRAM RURAL INSTITUTE
IN THE VISIONARY LEADERSHIP OF SHRI.R.VENKATRAMAN

Gandhigram was born in 1947. A team of dedicated disciples and contemporaries of Gandhiji, Dr. T.S. Soundram and Dr. G. Ramachandran, developed Gandhigram, the home of many rural development programmes.

The Gandhigram Rural Institute (GRI) was founded in 1956. With undying faith and deep devotion to Mahatma Gandhi's revolutionary concept of Nai Talim system of education, GRI has developed academic programmes in Rural Economics and Extension Education, Rural Oriented Sciences, Cooperation, Development Administration, Rural Sociology, English and Communicative Studies and Tamil and Indian Languages. Among the 14 Rural Institutes started all over the country on the recommendations of the New Education Commission, the work of the Institute attracted national attention and the Government of India. GRI is the only Institute to have the distinction of surviving and emerging as a Deemed University.

Under section 3 of University Grants Commission Act of 1956 on 3rd August 1976, students who emerge from its portals are chiseled to meet the human resource needs of rural development under various governmental and non-governmental schemes.

The dimensions of research and extension has been added to teaching right from the inception. This three-pronged approach became a pioneering model earning appreciation from all quarters of the country.

Started in a small way, the Institute has developed into a towering educational complex comprising seven different academic faculties and centers of specialized areas. It has at present 2400 students and 160 teaching and 247 non-teaching staff members.

Today, GRI is a nationally and internationally recognized Institute for its contribution to rural development through its multi-faceted academic programmes. In fact, the New Educational Policy of the country reflects the principles evolved here in developing the concept of a rural university. Duly recognizing its monumental contributions, the Institute was accredited with the Five Star Status by NAAC in February 2002 and Re-Accredited by NAAC with' A' Grade in 2010.

Under the visionary leadership of Shri. R. Venkatraman the former Vice President of India and former Chancellor of GRI, we had a leap and great legacy. His convocation address, in the year 1985 and 1987 are oriented towards man making and good citizenry. Shri R. Venkatraman's association with Gandhigram is cherished on every occasion of his visit notably his august presence for the Silver Jubilee celebrations of GRI -1976 -2001.

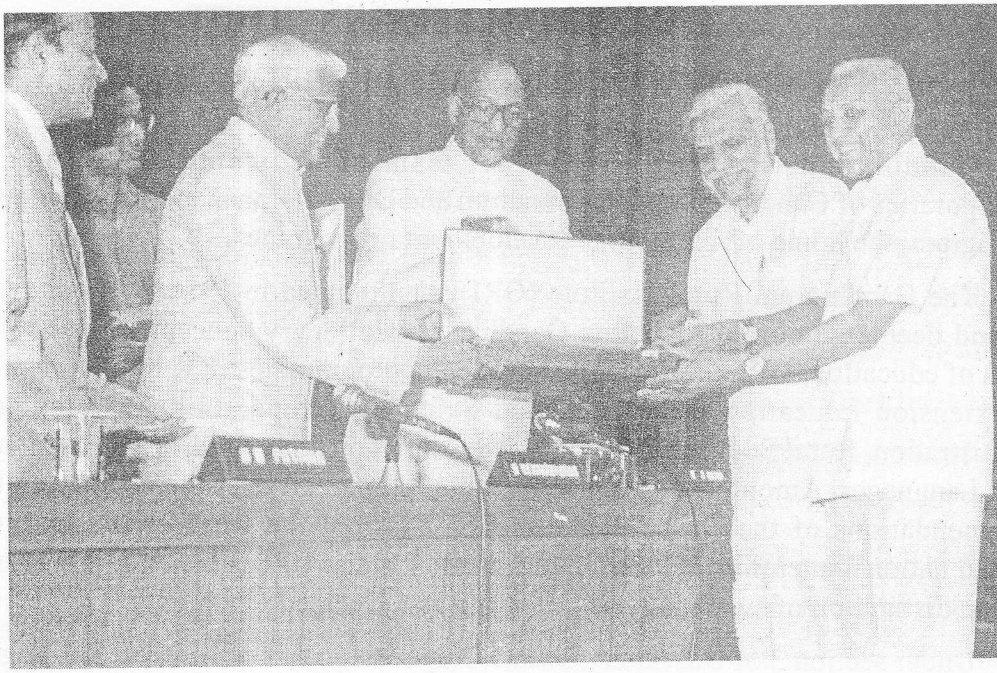

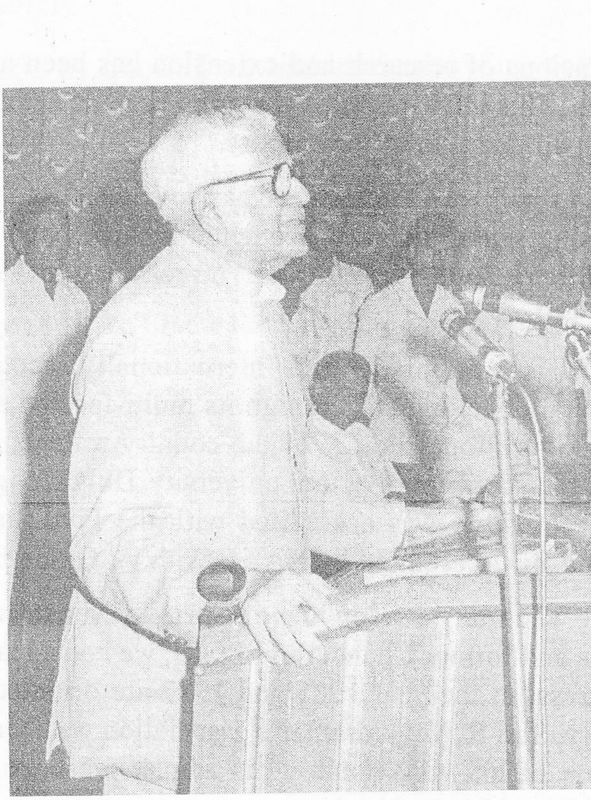

திரு. ஆர்.வி. அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா சிறக்க எங்களது வாழ்த்துக்கள்!

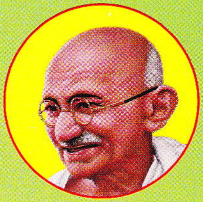

காந்தி கிராமம்
கதர் கிராம கைத்தொழில்
பொது அறக்கட்டளை காந்தி கிராமம்

மும்பை கதர் ஆணையம் அத்தாட்சி பெற்றது.

எங்களது தயாரிப்புகள்

கதர் ரகங்கள்

[illegible] துணி வகைகள், மஸ்லீன் சாரீஸ் பாலிவஸ்த்ரா
ரெடிமேட்ஸ், மெத்தை, தலையணை,
இயற்கை சாயமிடப்பட்ட துணிகள்

பூஜை தயாரிப்புகள்

அகர்பத்தி, ஜவ்வாது பவுடர், மெழுகுவர்த்தி,
சாம்பிராணி, குங்குமம்

குளியல் சோப் & சலவை சோப்புகள்

[illegible] பெற்ற குளியல் சோப்புகள்,
[illegible] சோப்பு, ஹெர்பல் ஷாம்பு, கற்றாழை ஷாம்பு,
[illegible] துலக்கும் பவுடர், சலவை பவுடர்

இதர தயாரிப்புகள்

[illegible], காலணிகள், இரும்பு மற்றும்
[illegible] மேஜை, நாற்காலி, கட்டில், பீரோ வகைகள்

உணவு பொருள் தயாரிப்புகள்

அக்மார்க் கைக்குத்தல் அரிசி, பருப்பு,
[illegible] வகைகள், அக்மார்க் நல்லெண்ணெய்,
[illegible] வகைகள், தேன் பேரிச்சை ஜாம்,
அக்மார்க் தேன், பேரிச்சை, பழரச வகைகள்

உடல் நலத்திற்கு

[illegible] பவுடர், சித்த ஆயுர்வேத மருந்துகள்,
[illegible] ஆயில், நீலிபிருங்காதி தைலம்,
[illegible] தைலம், பாலசியவனப்ராஷ லேகியம்,
குங்குமாதி லேபம்

[illegible]:
போன் : 0451 - 2452316
காந்தி கிராமம் கதர் கிராம கைத்தொழில் பொது அறக்கட்டளை,
காந்தி கிராமம் - 624 302, திண்டுக்கல், தமிழ்நாடு.

GANDHIGRAM RURAL INSTITUTE
Deemed University

We salute the great
Visionary,
Philosopher,
Guide
and
Friend

Shri R. Venkatraman on his centenary celebrations